

Az OEE 154. Vándorgyűlése

Erdészek a jövő szolgálatában!

Ünnepi Közgyűlés Egerben

Az Országos Erdészeti Egyesület 154. Vándorgyűlését idén a Bükk hegység délnyugati lankáin fekvő, mély történelmi gyökerekkel rendelkező, szakmakulturális értelemben is kiemelkedő jelentőségű Heves vármegyei székhely, Eger városa látta vendégül. Itt rendezte meg az Egyesület, az EGERERDŐ Zrt. állami erdészeti társasággal és az OEE Egri Helyi Csoportjával mint házigazdákkal közösen, július 4-én, a hagyományos Ünnepi Közgyűlést, mely a Kárpát-medencei magyar erdészek éves szakmai és közösségi találkozásának kiemelt jelentőségű programja. A második napon az EGERERDŐ Zrt. összetett szempontrendszerű erdőkezelésének és a mátrai, nyugat-bükk, heves-borsodi-dombsági erdőtájak aktuális erdészetszakmai feladatainak, illetve kulturális, történelmi, néprajzi értékeinek bemutatását szolgáló terepi programok zajlottak.

A közgyűlés kezdetekor, a hagyományoknak megfelelően az Egyesület hivatalos zászlajának, az OEE vándorgyűlések vándorzászlajának és a MEVME zászlónak ünnepi bevonulására került sor, majd a jelenlévők közösen elénekelték a magyar himnuszt.

Elmer Tamás, az OEE főtitkára

Ezt követően **Elmer Tamás, az OEE főtitkára az alábbi szavakkal nyitotta meg a közgyűlést:** „Tisztelettel köszöntöm az Országos Erdészeti Egyesület 154. Vándorgyűlésének résztvevőit Eger városában. Ismét közel 700-an gyűltünk össze, határon innen és túlról egyaránt szép számmal. Hagyományosan összegyűltünk, hogy együtt éljük meg a szakmai és egyben baráti összetartozásunknak erejét, amely az egész Kárpát-medencére kiterjed.”

Külön köszöntötte a díszvendégeket: *Jakab Istvánt*, az Országgyűlés alelnökét, *Zambó Péter* államtitkárt (AM), *Mayer Gábor* államtitkárt (KTM), *dr. Feldman Zsolt* államtitkárt (AM), *Győrffy Balázst*, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnökét, *dr. Kozma Ákost*, az Alapvető Jogok Biztosát, *dr. Pajtók Gábor* országgyűlési képviselőt. Rajtuk kívül a rendezvény házigazdáiként *Kiss Lászlót*, az Országos Erdészeti Egyesület elnökét és *Dobre-Kecsmár Csabát*, az EGERERDŐ Zrt. vezérigazgatóját.

A meghívott vendégek között üdvözölte továbbá prof. *dr. Fábián Attilát*, a Soproni Egyetem rektorát, *Jámbor Lászlót*,

az Országos Magyar Vadászkamara elnökét, *Dombóvári Dénest*, a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségének elnökét, *Sulyok Ferencet*, a Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség elnökét, *Nagy Józsefet*, az EGERERDŐ Zrt. felügyelőbizottságának elnökét, *dr. Seregi Jánost*, a Magyar Természetjáró Szövetség alelnökét, *Dudás Györgyöt*, a Bükki Nemzeti Park Igazgatóság igazgatóhelyettesét, *prof. dr. Náblik Andrást*, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem dékánját, *Wisnowszky Károlyt*, az Erdészcsillag Alapítvány elnökét.

Köszöntötte a Németországból érkezett erdész kollégákat, az Egyesület tagságát, az Elnökség tagjait, az állami erdőgazdaságok vezérigazgatóit, a Soproni és Sepsiszentgyörgyi Egyetem hallgatóit, valamint a határon túli tagtársakat, a felvidéki, erdélyi, vajdasági és horvátországi kollégákat. E mellett kiemelten *Agfj Lászlót*, Egyesületünk Kárpátaljai Helyi Csoportjának elnökét.

„Erdészek a jövő szolgálatában! Ez az Egererdő Zrt. és egyben az idei Vándorgyűlésünk mottója is. Egység, közösség nélkül a jövőt szolgálni nem lehet, de talán nem is érdemes. A magyar erdőket és a jövőt szolgáló, egységes Kárpát-medencei erdész társadalmat is ünnepeljük ma” – zárta le felvezető köszöntőjét az OEE főtítkára.

Dobre-Kecsmár Csaba, az EGERERDŐ Zrt. vezérigazgatója

Ezt követően **Dobre-Kecsmár Csaba, a EGERERDŐ Zrt. vezérigazgatója** mint a Vándorgyűlés házigazdája üdvözölte a megjelenteket.

„Tisztelt Államtitkár Urak!, Tisztelt Elnök Urak!, Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Kollégák, Kedves Vendégeink!

Nagy tisztelettel és erdészbarátsággal köszöntöm, magam és az EGERERDŐ Zrt. valamennyi dolgozója nevében, az Országos Erdészeti Egyesület 154. Vándorgyűlésének résztvevőit Egerben, ahol utoljára 39 éve, 1985-ben gyűlt össze szakmánk közössége. Köszönöm minden résztvevőnek, hogy elfogadta a meghívásunkat, és megtisztel minket jelenlétével.

Kollégáimmal igyekeztünk a vándorgyűlés szakmai programjainak összeállítása során arra törekedni, hogy átfogó képet mutassunk be a térség társadalmi, kulturális és természetesen az erdészeti, erdőgazdálkodási vonatkozásairól is.

Az EGERERDŐ Zrt. és jogelődjei története egészen 1945. augusztus elsejéig nyúlik vissza, amikor megalakult az Egri Állami Erdőgazgatóság, az egri érseki palota épületegyüttesében. Az azóta eltelt majd 8 évtized alatt számos területi, szervezeti és funkcionális átszervezést követően jutottunk el a jelenlegi állapotba.

Társaságunk mintegy 75 000 hektár állami tulajdonú területen folytat erdőgazdálkodást, melyből mintegy 52 000 hektárt érintően vadgazdálkodási feladatokat is végez. A Zrt. szervezeti tagozódásában 7 hagyományos erdészetet, a Gyöngyösi Mátraparkett üzem által megtestesítve egy faipari üzemet, az erdőgazdálkodás alap infrastruktúráját jelentő erdei feltáráshálózatot fenntartó műszaki üzemet, az ökoturisztikai szolgáltatásokért felelős, 3 kisvasutat működtető vasútüzemet, a faapríték termelésre és értékesítésre szakosodott tűzifaudvart és mindezek koordinálását végző központi vállalatirányítást találhatjuk.

Szervezeti felépítésünk jól tükrözi azt az összetett feladatrendszert, melyet az állam által ránk bízott vagyon működtetése, fenntartása és gyarapítása jelent. Tovább árnyalja a képet, ha azt is figyelembe vesszük, hogy kezelt erdeink mintegy 90%-a őshonos főfafajú, magas természetességi állapotú erdő, melynek mintegy 70%-a érintett hazai vagy közösségi, azaz Natura 2000 természetvédelmi besorolással. Mindezen tényezők mellé sorakozik fel, és gyakorol jelentős hatást működésünkre kezelt erdeink kiemelkedően magas turisztikai látogatottsága.

Vadászati tevékenységünkre – területeink természetes vadeltartó képességén túl – jelentősen rányomja bélyegét a 2018-ban megjelent afrikai sertéspestis és a 2010-es évek elejétől a Bükkben és a Mátrában is állandó állománnyal bíró európai szürke farkas mint fokozottan védett nagyragadozó jelenléte.

Kiemelt figyelmet fordítunk a felnövekvő generációk környezeti nevelésére is. Három akkreditált erdészeti erdei iskolánkban, valamint az Egerben és Gyöngyösön évtizedes múltra visszatekintő Erdészeti Nyílt Napjainkon évente több ezer óvodás és kisiskolás korú gyermeknek tudtuk megmutatni az erdők varázslatos élővilágát és benne az erdészek mindennapi munkáját. Ehhez a tevékenységünkhöz kapcsolódik szorosan az *Erdői Vándortábor Program* és az idei évtől az *Iskolában az erdő program* is, melyben stratégiai partnerünk az Országos Erdészeti Egyesület.

Működési területünkön több mint 90 helyi, települési önkormányzattal tartunk fenn szoros kapcsolatot, melynek keretében – köszönhetően Magyarország Kormánya támogatásának – évről évre sikeresen kapcsolódunk olyan népszerű programokhoz, mint a településfásítási vagy éppen a szociális célú tűzifaprogramok.

„Az Erdő Közérdek!” Ez állt a 2003 évi, az EGERERDŐ Zrt. által utoljára megrendezett mátrai vándorgyűlés mottójában. Eltelt 21 év, és ez a gondolat talán napjainkban még aktuálisabb, mint akkor.

Szaktérünk valamennyi területén, az oktatás – kutatástól a gyakorlati erdőgazdálkodáson át, a hatósági munkában épp ugyanúgy, mint a jogalkotásban megjelenik ennek a szellemisége. Gyakorló erdészként néha úgy érezhetjük, hogy az erdőkhöz, az erdők kezeléséhez mindenki ért, a „10 millió erdész” országa lettünk.

Ez egész biztosan nem így van, de azt kijelenthetjük, hogy társadalmunk szinte minden szegmensében – így vagy úgy – kapcsolódik a természeti környezethez, és ezáltal elvárásokat fogalmaz meg erdeinkkel és az erdőkkel foglalkozó szakmákkal szemben.

Talán túlzás nélkül kijelenthető, hogy óriási kihívások előtt áll az erdész szakma. A klímaváltozás kapcsán eddig soha nem látott tempóban változó természeti környezet, a társadalom részéről az erdők védelmi, közjóléti és gazdasági szolgáltatásai iránti egyszerre jelentkező és egyre fokozódó igény olyan feladatok elé állítja az erdészek közösségét, melyeket csak széleskörű, a teljes erdész szakmát átfogó összefogással lehet hatékonyan megoldani. Nyitottnak kell lennünk arra, hogy ebben a gyorsan változó természeti és társadalmi környezetben – múltunkból hozott értékeinkre építve – képesek legyünk az alkalmazkodásra és új irányok, új célok megfogalmazására.

Ezzel – az erdészekre minden időben jellemző – a szebb és jobb jövőbe vetett hittel és bizalommal választottuk a 2024. évi, egri vándorgyűlés mottójának az EGERERDŐ Zrt. jelmondatát: *„Erdészek a jövő szolgálatában!”*

Itt ragadnám meg az alkalmat, hogy gratuláljak valamennyi kitüntetettnek az elismeréseikhez és az Év Erdésze versenyen helyezést elért kollégáknak!

Köszönetemet fejezem ki minden kollégámnak, közreműködőnek, akik részt vettek a rendezvény szervezésében, lebonyolításában.

Befejezésül, mindenkinek tartalmas baráti beszélgetéseket és kellemes itt tartózkodást kívánok! *Jó szerencsét! Üdv az Erdészeknek!*

Kiss László, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke

A vezérigazgatói köszöntő után **Kiss László, az Országos Erdészeti Egyesület** elnöke tartotta meg ünnepi beszédét.

„Tisztelt Államtitkár Urak, Biztos Úr, Képviselő Urak, Elnök Urak, Rektor Úr, Dékán Úr, Vezérigazgató Urak! Kedves Tagtársak, Vendégeink, Hölgyeim és Uraim!

Nagy tisztelettel köszöntöm a 154. Vándorgyűlésünk valamennyi résztvevőjét! Köszöntöm nyugdíjas, aktív és diák tagtársainkat, külön megbecsüléssel a határon túlról érkezetteket, valamint kedves Vendégeinket! Üdvözlöm házigazdáinkat: az Egererdő Zrt. munkatársait és az Egri Helyi Csoport tagjait!

Eger városa, a térségével együtt, szakmakultúránk egyik bölcsője. A házigazda erdőgazdaság méltó színvonalon gondozza elődeink örökségét. Ezt az Erdészeti Lapok júniusi lapszámában részletezi a vezérigazgató úrral készült riport, és biztos vagyok benne, hogy meg fogják erősíteni a holnapi programok tapasztalatai is.

Heves vármegye Egyesületünk történetében eddig hat-szor adott otthont a Vándorgyűlésnek. Az első Bedő-díjakat 1957-ben Parádfürdőn, az első Kaán-emlékérmeket 1985-ben Egerben adtuk át. Köszönjük az Egererdő munkatársainak, hogy ismét ezen a vidéken találkozhatunk!

Mi erdészek munkánk során az ökoszisztéma értékeit tartjuk fenn, és tesszük annak a materiális és immateriális szolgáltatásait mindenki számára hozzáférhetővé, miközben a jövő erdeit hozzuk létre. Egyszerre kell megfelelnünk a társadalmi igények és a természeti környezet gyors változásának.

A bugaci vándorgyűlésen testközelből tapasztalt klímaproblémák tovább növekednek. Az Alföldön veszélyben lehet a zárt erdőtakaró és a hagyományos erdőgazdálkodás fenntartásának lehetősége. A változások domb- és hegyvidéken is költségesebb, kockázatosabb erdőkezelést kényszerítenek ki.

A jóléti társadalom igényei egyre inkább a nem anyagi típusú szolgáltatások felé tolódnak. Évente mintegy 40 millió látogatást jegyzünk a magyar erdőkben. Immaterális szolgáltatásaink egy része adott, de az erdei aktivitásokhoz a sokrétű és növekvő turisztikai igényeknek megfelelő infrastruktúra megteremtése, fenntartása alapvetően az állami erdőt kezelő társaságokra hárul. Ehhez az erdőkezelésből származó bevételek felhasználásán kívül külső források bevonása is szükséges.

Jelentős hatást gyakorolnak mindannyiunkra az Unióban zajló folyamatok. Részvételünkről, a hátrányok mérsékléséről, a megnyíló lehetőségekről és a soros elnökségünk fel-

adatairól tagjainkat folyamatosan tájékoztatjuk. Beszédesebb, hogy a Bizottság dokumentumaiban szándékosan az „erdő” és nem az „erdészet” szerepel. Jelzi, hogy az EU-ban nem az erdőgazdálkodás van a hangsúly.

Az uniós szabályozók közül kritikát fogalmaztunk meg a Zöld Megállapodás (Biodiverzitás Stratégia és Erdőstratégia) nyomán kiadott EUDR és a Természet-helyreállítási rendelet, valamint a készülődő Erdő Monitoring rendelet túlzó, megalapozatlan intézkedései kapcsán.

Ezzel szemben üdvözljük a jelentős nemzeti hozzájárulással finanszírozott Közös Agrárpolitika céljait, örömmel fogadjuk a nagyobb összegű és szélesebb körből hozzáférhető támogatásokat! Ezek különösen fontosak a korábbiaknál hosszabb hullámvölgyben lévő fapiac bevételecsökkentő hatásának, valamint a költségek növekedésének ellentételezésében.

Egyesületünk az uniós elnökség munkáját a civil kapcsolatok erősítésével segíti. Szervező házigazdái leszünk októberben az European Forest Meetingnek, az európai erdészeti civil szervezetek nagyrendezvényének, melyre Svédországtól Bosznia-Hercegovináig, Lengyelországtól Izlandig már több nemzet jelezte részvételi szándékát.

Egyesületünk működése a gyakorlat irányába legfőképp a szakismereteink bővítését és terjesztését szolgálja, a társadalom felé pedig segítjük a környezetjavító intézkedéseket, szervezzük az erdőpedagógiai módszereken alapuló környezeti nevelés szemléletformáló programjait, a hatékonyabb ismeretterjesztést és kommunikációt.

A szakmai gondolkörből a teljesség igénye nélkül most szakosztályaink és az Egyetem együttműködését, valamint a 2022-ben indított Szaktudás Füzetek sorozatunkat emelném ki, amely egy-egy kiemelten fontos témakörrel foglalkozik.

A sorozat első három része a „*Habitat fák és bolfa az erdőben*”, a „*Erdők a világban, Európában és Magyarországon*”, valamint a „*Erdő és Víz – Erdészeti vízgazdálkodás*” címet viseli. Most a negyedik, *biológiai inváziókról* szóló kötetét a Vándorgyűlésre jelentettük meg. Letölthető a honlapunkról, és az Erdészeti Lapok folyóiratunk július-augusztusi lapszámával tesszük a tagjaink asztalára.

Környezetünk gyors változása, a társadalom jóléti igényének kielégítése szükségessé teszi, hogy erdeinket a termé-

zeti folyamatokhoz igazodó, gondos erdővédelmi, erdőnevelési és erdőfelújítási beavatkozásokkal kezeljük.

Az erdőkezelés során kikerülő faanyag iránti kereslet növekedését idézheti elő a fagazdaság szénforgalom-alapú megközelítése – amiben maga az erdő és az erdőtalaj a legfontosabb szénraktár, az erdőkezelés során rendelkezésre álló faanyag pedig, megfelelő modern faipari technológiák és üzleti környezet révén, első számú helyettesítője lehet a CO₂-kibocsátásban vezető, építőipari anyagoknak. Elismerésre méltó, hogy a Faipari Mérnöki és Kreatívipari Karunk sokat tesz az új technológiák kifejlesztéséért!

Társadalmi programjaink közül idén az Iskolában az Erdő Programot emelném ki. Ez a szén-dioxid-kvótából megvalósuló eseménysorozat egy teljesen új kezdeményezésünk, amely az Energiaügyi Minisztérium és az Agrárminisztérium támogatásával valósulhat meg.

A program tavaszi eredményei is már magukért beszélnek: közel 500 általános iskolában, mintegy 30 ezer gyermekhez jutottak el országsszerte a minősített erdészeti erdei iskola hálózatunk erdőpedagógusai. A program őszi folytatása is indokolt, amely kiegészül rászoruló, hátrányos helyzetű gyerekek eljuttatásával az erdei iskoláinkba. Ezt a programtervet a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (Iskola) Alapítványának bevonásával fogjuk megvalósítani.

A programban részt vevő állami és magán erdőgazdaságok elkötelezett erdőpedagógus kollégáinak külön köszönettel tartozunk! Ez a referenciánk hozta a megtiszteltetést, hogy jövőre vendégül láthatjuk a Nemzetközi Erdőpedagógiai Konferenciát.

Emellett folytatjuk a korábbi akcióinkat is. Az Aktív és Ökoturisztikai Fejlesztési Központ támogatásából megvalósuló Erdei Vándortáborainkra közel 6000 táborozó regisztrált, és 180 új pedagógust képeztünk ki. A Program 2017-es indulása óta több mint 30 ezer táborozó felsős és középiskolás fiatal tölthetett el mintegy 200 ezer vendégéjszakát a hazai erdőkben, nomád, szemléletformáló körülmények között.

A Településfásítási Programban több mint 500 község és kisváros zöldfelületeit fejlesztjük. „Hátizsákban az erdő” kezdeményezésünket az idén két ütemben hirdetjük meg az óvodás korosztály számára.

Látóköri szélesítése érdekében építjük a civil kapcsolatainkat. Ennek keretében százhusz milliós nagyságrendű agrárminisztériumi támogatásból olyan kezdeményezéseket, erdei családi napokat, ismeretterjesztő, pályaorientációs kiadványokat, Erdélybe is eljutó szakmai rendezvényeket fogunk össze, melyek szemléletformáló hatása minden eddiginél kiterjedtebb lehetőségeket biztosít.

Ez csak ízelítő az eredményeinkből, amikért nyilvános köszönet illet minden egyesületi alkalmazottat, valamint a sikereinkért dolgozó erdészt és pedagógust!

A járvány, majd a háború következményei egész Európa gazdaságát sújtják. A magyar gazdaság is nehéz éven van túl, az infláció és a visszaesés az élet minden területén éreztette a hatását. A gazdasági nehézségektől Egyesületünk sem mentesül. Titkárságunk munkája révén, ügyvitelünk és pénzügyi helyzetünk rendezett.

A költségtakarékosság lépései minden intézkedésünkre kihatnak. Olyan feladatainkat is modernizálunk szükséges, mint a 162 éves Erdészeti Lapok működtetése – de a nehéz időkben is támogatjuk a Wágner Károly Alapítvány, illetve a szociális és oktatási támogatásokat határon túlra is biztosító Erdészcsillag Alapítvány tevékenységét. A Küldöttgyűlés által jóváhagyott terveinkről nyomtatott és elektronikus felületeinken adunk tájékoztatást.

Hagyományos küldetésünkben elsősorban sikerekről adhatok számot. Taglétszámunk közelíti a négyezret. Szakosztályaink és helyi csoportjaink programtervében az idén már 230 rendezvény szerepel. Hangsúlyos a szakosztályok műhelymunkája, amiben jó partner az Egyetem, a Szakmai Munkacsoportunk és az Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottsága.

Fő célunk szakmánk alkalmazkodása - a társtudományok bevonása, megújult szemlélet, új ismeretek és technológiák, valamint komplex erdőkezelés révén.

Nemzetközi szinteken is erősítjük az összetartozást. Határon túli helyi csoportjaink nélkülözhetetlenek a törekvéseink közvetítésében – melyek közül a kárpátaljai kollégák, valamint a sepsiszentgyörgyi erdőmérnökképzés oktatóinak támogatását, diákjainak befogadását emelem ki. Különösen tiszteletre méltó, hogy a külhoni közösségeink már egymást is segítik. Az Erdélyi Helyi Csoport tagjai jelentős támogatást gyűjtöttek a kárpátaljai kollégáknak!

Tágabb viszonylatban, legutóbb az osztrák, a német és a horvát erdész egyesületekkel szerveztünk közös programokat. Erről a helyről is szeretném hangsúlyozni a nyelvismeret kiemelt jelentőségét!

A fiatalok felkarolását és a generációk kapcsolatait a jövőnk zálogának tekintjük. Ezt szolgálják az oktatás minden szintjén szervezett vetélkedőink, a Hallgató Helyi Csoport támogatása, Lapunk cikkpályázata, és erősíti a valéta elnök mai szereplése is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szakmaiság, nemzetköziség, társadalmi jelenlét – így foglalom össze a céljainkat. Mindenkit tisztelettel kérek, hogy segítse az Egyesületet, ezáltal a magyar erdők ügyét!

Elismerésem aktív tagjaink, tisztségviselőink és alkalmazottaink példás munkájáért! Köszönet illeti partnereinket és az ágazatot vezető erdészeket a támogatásukért. Alapítványaink nevében köszönöm minden támogatónk önzetlenségét!

Köszönet a pártoló tagoknak, hogy ebben a kedvezőtlen fapiaci és gazdasági helyzetben is elkötelezetten támogatják programjaink végrehajtását! Gratulálok a kitüntetetteknek, köztük az állami kitüntetést kapott tagtársainknak, valamint az Erdészverseny helyezetteinek!

Kívánok Önöknek tartalmas programot, kellemes baráti találkozót, sikereket és jó egészséget! *Jó szerencsét! Űdv az Erdésznek!*"

* * *

Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes egyéb elfoglaltságai miatt nem lehetett jelen az Ünnepi Közgyűlésen, így levélben elküldött köszöntő sorait *Elmer Tamás* főtájtár olvasta fel.

„Tisztelt Vándorgyűlés! Tisztelettel köszöntöm a magyar erdészek közösségét, az Országos Erdészeti Egyesület 154. Vándorgyűlésének résztvevőit!

Isten a világba, mint egy kertbe helyezte az embert, hogy felelősen művelje azt. Ahogy a kertész gondozza a kertet, úgy gondozzuk mi a ránk bízott erdőt és vadállományt. Ahogy egy nemzet lelkiállapotát tükrözi templomai állapota, úgy az erdő, mint a természet temploma, mutatja a benne dolgozók tisztességét és szakmai hozzáértését.

Állapotbeli kötelességünk, hogy gondosan vigyázzuk hazánk természeti kincseit, őrizzük és védelmezzük a reánk bízott teremtett világot. A magyar erdészek és vadászok tisztelik a természet rendjét, felelősséget viselnek a nemzetünk erdeiben honos flóra és fauna megőrzésében, tartoznak ezzel a jövő nemzedékeinek.

A méltán híres magyar erdész szakma az embert próbáló időkben is megtartotta szakmai és emberi becsületét, tudását lelkiismeretesen adta tovább a következő erdész generációnak.

Köszönet a 158 esztendő Országos Erdészeti Egyesületnek a nemzetszolgálatért! Amikor a Vándorgyűlés munkájához sikereket kívánok, bízom abban, hogy a résztvevők a találkozások és az erdészbarátságok örömeivel térnek haza! *Űdv az erdésznek, a vadásznak! Tisztelet az erdőnek és a vadnak! Hódolat a Teremtőnek!*"

* * *

Zambó Péter, erdőkért és földügyekért felelős államtitkár

Az erdész szakma és egyben a magyar erdők érdekképviseletének legmeghatározóbb kormányzati szervezeti egysége az Agrárminisztérium. A következő felszólalónknak elővételten érdeme van az erdészeti ágazat sokat emlegetett egységességében. A közgyűlés folytatásában Egyesületünk korábbi elnöke, **Zambó Péter, erdőkért és földügyekért felelős államtitkár** lépett a pulpitusra, hogy megtartsa ünnepi beszédét.

„Tisztelt Elnök urak, Főtitkár úr, tisztelt Kitiintetettek, tisztelt Kollégák! Örömmel és nagyrabecsüléssel köszöntöm az Országos Erdészeti Egyesület 154. Vándorgyűlésének résztvevőit!

Örömmel, hiszen mindannyiunk számára évről évre felelő érzés a Vándorgyűlés keretei között találkozni a szakmai munkánkat, pályafutásunkat végigkísítő kollégákkal és barátokkal. És nagyrabecsüléssel, amely azon ágazat szakembereinek szól, akik felelősek Magyarország több mint 25%-át kitevő, erdei fa- és cserjefajokkal borított területének kezeléséért. Ez a 2,3 millió hektárnyi terület az ország nemzetstratégiai jelentőségű zöldvagyon.

Tavaly a Balaton-felvidéken az erdei ökoszisztéma szolgáltatásainak fontosságát, az ezeket fenntartó szakmai gondolkodásmód kiterjesztésének szükségességét fogalmaztam meg fő üzenetként. Az erdők szerepe és jelentősége azóta tovább erősödött. Az erdei ökoszisztéma sok százmilliárd forint értékű szolgáltatást nyújt a társadalomnak. Erdeink jelentik az ország legfontosabb klímavédelmi és szénmegkötő biológiai infrastruktúráját. Biztosítják a lakott települések zaj, por és árvíz elleni védelmét, a tiszta ivóvizet, és megelőzik a termőföldek pusztulását, a talajeróziót.

A magyar erdők mindemellett évente 40-50 millió erdőlátogató számára nyújtanak egészséges sportolási, kikapcsolódási és rekreációs lehetőséget. Csak ez utóbbi szolgáltatást évente 39 milliárd forint értékűre becsülték a Corvinus Egyetem kutatói.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar erdők haszna a magyar embereké. Az erdők számos, Magyarország Alaptörvényében is rögzített alapjog teljesüléséhez hozzájárulnak. Az erdő az ország zöldvagyonaként nemzeti érték, amelynek felelős, fenntartható módszerekkel folytatott kezelése minden egyes magyar ember érdekében végzett, azaz közérdekű feladat.

Az erdőborítás fenntartása a magyar társadalom érdekét szolgálja, hiszen ezen keresztül valósulnak meg az ország klímavédelmi célkitűzései. Ez az alapja a megfelelő környezeti állapot fenntartásának vagy éppen az egészségvédelemben fontos szerepet betöltő erdei turizmusnak.

Mindezt azért tartom fontosnak hangsúlyozni az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlésén, mert itt olyan kollégák, szakemberek vannak jelen, akikre az elmúlt időszakban jelentős feladatok hárultak az erdők kezelésében. A jövőben pedig jelentős részben rajtuk múlik az ország pozitív környezeti állapotának fenntartása.

Engedjék meg, hogy kormányzati szereplőként az erdőkön belül elsőként az állami területek stratégiai fontosságát emeljem ki. Magyarország erdőkben megtestesülő zöldvagyonának több mint felét tartja fenn a 21 állami erdészeti társaság.

A társadalmi elvárások elsősorban és leghamarabb az állami társaságok irányába jelentkeznek. Ennek a célcsoportnak a felelőssége és egyben lehetősége válaszolni ezekre az igényekre, amelyek megtestesítik a 21. századi erdőfenntartás minden kihívását.

Minden korábbinál nagyobb tétje van annak, hogyan kezeljük az állami erdőket. Sokszor beszélgetek laikusokkal, akik rákérdeznek, hogy mit kell egyáltalán az erdőkön fenntartani. Hiszen a fa magától is megnő, és amikor vágáséretté válik, az erdész kivágja és értékesíti. Gondolom, akad köztetek olyan, aki örülne, ha ez ilyen kényelmes és egyszerű feladat lenne. Ezzel szemben se nem kényelmes, se nem egyszerű, hanem kifejezetten komplex és egyre komplexebb feladat az erdészé.

Különösen igaz ez az elmúlt néhány év kihívásaira. Mindenki emlékszik, hogy a COVID-járvánnyal az összes más megoldandó probléma mellett megérkezett az erdők látogatottságának korábban nem tapasztalt, ugrásszerű növekedése. Az erdészeti társaságoknak az erdei turizmus 20-30, helyenként 40 százalékos növekedésével kellett szembenézniük. A társadalom szempontjából terápiás hatású volt a pandémia idején a természetjárás, azonban az erdészeknek ez azt jelentette, hogy ezt az intenzív erdőlátogatást kezelni kellett és biztosítani hozzá az infrastruktúrát. Mindezt közjóléti feladatként, a látogatások számával egyenes arányban növekvő költségeket finanszírozva.

Az állami erdészeti társaságok vették ezt az akadályt. 2010 és 2023 között saját forrásból, gazdasági működésük eredményességére alapozva csaknem 53 milliárd forintot költöttek közjóléti-turisztikai feladataik ellátására. Ez nagyjából évi négy milliárd forintot jelent. Ugyanezen időszak alatt a kormányzat támogatásával több mint 40 milliárd forintot fordítottak a turisztikai infrastruktúra fejlesztésére.

Ezek a fejlesztések és a működtetésükre megtermelt évi 4 milliárd forint az a ráfordítás, amely a COVID alatt biztosította, és azóta is lehetővé teszi az erdők látogathatóságát. Minden magyar ember számára, ingyenesen.

Ugyancsak ez az erdőgazdasági munka teszi lehetővé az erdőkre alapozott turisztikai ágazat piaci alapú, eredményes működését. Ez a turisztikai ágazat a magyar erdő alapú gazdaság egyik jelentős szegmense. Már nemcsak a főváros környéki erdőkben prosperáló üzlet sportversenyeket vagy egyéb programokat szervezni, hanem sorra alakulnak a túraszervezésből élő vidéki vállalkozások. Ösztönözni és segíteni kell ezt a folyamatot, ugyanakkor országszerte ki kell alakítani azt az együttműködést, amely bevonja az erdőt használó vállalkozásokat az erdők fenntartásának felelősségi körébe.

Tisztelt Kollégák! Alig ért véget a COVID-járvány, kitört az orosz-ukrán háború, vele pedig az energiaválság. A magyar társadalomnak az általános bizonytalanságban az egyik támasza az a megújuló, hazai energiaforrás volt – a tűzifa –, amelyet nagyrészt szintén a 21 állami erdészeti társaság biztosított. Elindult a lakossági tűzifa-program, amelynek keretében néhány hónap leforgása alatt az éves tűzifakereslet két és félszeresét kellett az igénylők rendelkezésére bocsátani. Ennek termelési, logisztikai, koordinációs és adminisztratív feladatai erősen próbára tették a kollégákat.

A program lebonyolítása azonban sikeres volt – bár számomra nem is ez a legnagyobb büszkeség. Hanem az, hogy a helyzet megoldására az erdészeti társaságok össze tudtak fogni, és a természetvédelmi szempontok teljes betartásával, az erdővagyon érdekét szem előtt tartva tudtak a magyar társadalom rendelkezésére állni. Ez alkalommal is gratulálok és köszönetet mondok minden kollégának ezért a teljesítményért.

Mindezek mellett tudnunk kell azt is, hogy miközben az erdészeti társaságok kezelték a COVID-járvánnyal érkező turisztikai bummot és az energiaválságot, illetve az azt enyhítő

lakossági tűzifaprogramot, jelentős adóbevételt és gazdasági eredményt termeltek a tulajdonos magyar állam számára. Az elmúlt két évben a cégcsoport 13 milliárd 245 millió forint osztalékot fizetett be a költségvetésbe. Köszönet jár mindazok számára, akiknek a munkája mindezt lehetővé tette!

Az állam erdőkkel kapcsolatos felelősségvállalását mutatja az is, hogy az erdőtervezési feladatok átkerültek közvetlenül az agrártárcához. A Nemzeti Földügyi Központból csaknem 300 munkatárs érkezett az Agrárminisztériumhoz, közülük hozzávetőleg százan dolgoznak az erdőtervezésben. Szeretném ezúton is kifejezni abbéli törekvésemet, hogy a feladatok minisztériumhoz kerülésével még erőteljesebbé váljon az az egységes erdőtervezési szemlélet, amely hagyományosan a fenntartható erdőgazdálkodás alapja Magyarországon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elmúlt időszak munkája alapján külön elismerés illeti meg a magán-erdőgazdálkodásban dolgozókat. Elsősorban az Országfásítási Program lendületét, az erdőtelepítési trend pozitív megfordítását köszönhetjük nekik.

Motivált tulajdonosok és elhivatott, megbecsült szakirányítók nélkül nem tudnánk tovább növelni erdőterületeinket – anélkül pedig nem tudnánk teljesíteni az ország klímavédelmi vállalásait. Nemcsak szűken vett erdészeti és agrárkérdés tehát a magánerdészeti szektor teljesítménye, hanem a klímapolitikára kiható jelentőségű, stratégiai terület. Minden segítséget meg kell adnunk tehát a versenyképes fejlődéshez.

Ezt szolgálják a Közös Agrárpolitika támogatásai, amelyek kiírása az idei évben már megkezdődött. Az erdőterület növelésére és a meglévő erdők megőrzésére a korábbinál háromszor nagyobb forrás, összesen 310 milliárd forint áll rendelkezésre. Mostantól sorra jelennek meg a pályázati kiírás-

sok, prioritásként kezelve az erdészeti potenciál megőrzésére és helyreállítására, valamint az erdőtelepítésre és az örök-erdő-gazdálkodás támogatására vonatkozó jogcímeket. A támogatásokon keresztül olyan lehetőséget biztosítunk a hazai erdészeti ágazat számára, amellyel bebizonyosodhat, hogy az erdők kezelésébe fektetett források hozzájárulnak a versenyképesség növeléséhez.

Az erdőgazdálkodás versenyképességet javító lehetőségeit képviseljük az Európai Unió soros elnökségi feladatainak ellátása során is. Az erdők nemcsak Magyarországon, hanem az egész kontinensen a társadalom zöldvagyonának legfontosabb elemét jelentik. Erre a zöldvagyonra vigyázunk kell, hasznosulása nemcsak nemzeti, hanem összeurópai érdek. Célul tűztük ki, hogy nemcsak minden tagország, de minden európai polgár számára egyértelművé váljon az, hogy az Európai Unió számára az erdőkre alapozott gazdaság fejlesztése komoly kitörési lehetőség.

Észre kell vennünk, hogy európai szinten felértékelődnek az erdei ökoszisztéma faanyagon kívüli szolgáltatásai. Éppen ezért helyesebb, ha a szűken, gazdaságilag értelmezett „erdőgazdálkodás” fogalomköre helyett szélesebb értelemben, „erdőkezelésben” gondolkodunk. Az erdő szolgáltatásai mindenkit megilletnek, de fenntartásuk aktív munkát igényel. Ezt végzi az erdészeti ágazat, és ennek a szerepnek a megerősítését képviseljük az Európai Unióban is.

Ha az idő szűkössége miatt röviden is, de mindeképpen kell említenem a faipar szerepének fontosságát. Az erdő alapú gazdaság teljességéhez hozzátartozik a fahasznosítás volumenének növelése. A gazdaságilag hosszú távon is fenntartható erdőgazdálkodáshoz a hazai fafeldolgozó kapacitások fejlesztése szükséges. A faanyag – és különösen a hazai

faanyag – használata nem káros a környezetre nézve. Éppen ellenkezőleg: a klímaváltozás elleni küzdelem egyik fontos eszköze. Ezt a véleményt képviseljük a fejlesztéspolitikai irányok meghatározása során és az Európai Unióban egyaránt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végeztül egy olyan fontos környezeti változásra kell felhívnom a figyelmet, amely már a jelenben is érinti, de a jövőben alapjaiban fogja meghatározni az erdő alapú gazdaság lehetőségeit. Mindenki emlékszik a két évvel ezelőtti aszályra. Aki járja az erdőt, ma is találkozhat a következményeivel például a száradó bükkösök és fenyvesek képében. Azt kell mondanom, sajnos, nem egyszeri jelenséggel van dolgunk, hanem a klímaváltozással.

Az erdészek legnagyobb feladata tehát a hazai erdők fokozatos, lépésről lépésre történő klímaadaptációja. Vagyis az alkalmazkodóképesség kialakítása és segítése. Mindez szoros összefüggésben van az erdők rekreációs szolgáltatásaival, a tűzifaellátás biztonságával, a gazdasági teljesítőképesség lehetőségeivel és a klímavédelmi szerepükkel.

Mert nincs kirándulás vagy erdei rendezvény faállomány nélkül. Ahogy eredményes gazdálkodást sem lehet pusztuló erdőkben folytatni, és azok a szén-dioxid megkötésére sem alkalmasak. Mindez arra hívja fel a figyelmet, hogy az erdészeti szakmai munka nem csak egy háttérben elvégzendő, kellően meg nem értett tevékenység. Az erdész munkája az erdő minden szolgáltatásának az alapja.

A kormányzat, a társadalom számára fontosak az erdők szolgáltatásai, stratégiai jelentőségük egyre nyilvánvalóbb – éppen ezért stratégiai jelentőségű az erdészek, köztük az állami erdészeti társaságok, az erdőtervezők, a hatósági szakemberek és a magán-erdőgazdálkodók tevékenysége. Ne féljünk elfogadni ezt a kihívást, és megbizonyítani, hogy a magyar erdők gondozása jó kezekben van!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezekkel a gondolatokkal köszönöm, hogy ma egy év után ismét együtt ünnepelhetek az Országos Erdészeti Egyesület közösségével. Gratulálok a kitüntetett kollégáknak, és jó egészséget, számos szakmai sikert kívánok mindannyiuknak a magyar erdők szolgálatában! *Jó szerencsét! Üdv az erdészeknek!*

Györfly Balázs, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke

Egyesületünk partneri kapcsolata az egész agráriumra kiterjednek. **Györfly Balázs, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke** ennek jegyében fogalmazta meg a közgyűlésen elhangzott felszólalását.

„Tisztelettel köszöntöm az Országos Erdészeti Egyesület 154. Vándorgyűlésének résztvevőit, és rajtuk keresztül az egész erdész társadalmat! Szeretettel üdvözlöm a távolról ér-

kezőket is, akik a külböni régiókból utaztak erre az eseményre. Jó Önökkel, jó Veletek ismét találkozni.

Külön köszöntöm házigazdánkat, a mintegy 75 ezer hektár erdőt kezelő EGERERDŐ Zrt.-t és annak dolgozóit. Tudom, hogy Önöknek van bőven feladata azon kívül is, hogy ilyen nagyszabású rendezvényt szervezzenek. A főváros közelsége miatti jelentős turistaforgalom, a kiemelkedő természetvédelmi figyelem épp elég feladatot ad a zrt.-nek. Köszönjük, hogy eredményesen és magas színvonalon látják el feladataikat, és köszönjük a mai eseményt is.

Mint ahogy Eger városának is hálásak vagyunk, hogy ma itt lehetünk. A nagy múltú, hősiességéről és nem utolsósorban boráról híres város neve egyes források szerint az égerfa nevéből ered – és már meg is van a kapcsolat a város és az erdészet között.

Ünnepelni jöttünk ma össze, ugyanakkor nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy az erdészeti ágazat mögött összességében ismét nehéz szezon áll. A 2023-as évben lehullott jelentős csapadékmennyiség az erdősítéseknek nagyon jólesett. Ám a fapiac újabb bizonytalanságai sok erdőgazdálkodó helyzetét kedvezőtlenül befolyásolták, befolyásolják. A jól ismert erdésztiurelem és elhivatottság a záloga annak, hogy a nehézségekkel dacolva évről évre mégis optimista arcokat látok ezen az erdészünnepen.

Igyekszem a következőkben pár rövid hírrel, bejelentéssel én is erősíteni ezt az optimizmust.

Sokszor megtapasztaltuk, hogy az uniós folyamatok nagy hatással vannak a hazai gazdálkodási tevékenységünkre. Bízom benne, hogy az európai parlamenti képviselői mandátumnak köszönhetően a következő években közvetlenül és a kedvező irányba tudom befolyásolni az uniós agrár-, illetve erdészeti politikát. Vegyék úgy, hogy lesz egy emberük Brüsszelben, aki látott már erdőt is, gazdaságot is, akire számíthatnak.

Az elmúlt évek köszöntőiben rendre felsoroltuk a magán-erdők és a magán-erdőgazdálkodás működési nehézségeit. Ezzel kapcsolatban a kamara nemrégiben felelősségteljes felkérést kapott az Országos Erdő Tanácstól, illetve az Agrárminisztériumtól. Ennek keretében az érintett gazdálkodók, vállalkozások és szakmai szervezetek bevonásával átfogó felülvizsgálat alá vehetjük a jelenlegi szabályozást. Az eredendően a mezőgazdálkodókra szabott, és az idők során sokszor foltozgatott földhasználati jogszabályokat, valamint áttekinthetjük a magán-erdőgazdálkodás működési feltételeit. A tapasztalatok birtokában pedig előremutató javaslatokat tehetünk a szaktárca felé. Úgy gondolom, az elkövetkező időszakban ez lesz az egyik legfontosabb ágazatpolitikai feladatunk.

Örömmel tapasztaljuk, hogy a korábbi ciklusokhoz képest relatívan hamarabb megjelentek, illetve megjelennek a KAP új fejlesztéspolitikai időszakára vonatkozó erdészeti támogatási felhívások. Külön öröm, hogy a jövőben több beavatkozásra, jelentősebb források állnak majd rendelkezésre. Köszönjük minden közreműködőnek a munkáját! Most az ágazat gazdálkodóin és vállalkozóin a sor, hogy a biztosított lehetőségekkel bölcsen éljenek.

Hosszú és türelmes, végül egy kicsit harcos munkával elértük, hogy a mező- és erdőgazdálkodást sok térségben akadályozó vadkárhelyzet javítására végre érdemi intézkedések történjenek. A munkát nem hagyjuk abba, töretlenül igyekszünk a pozitív folyamatot fenntartani és erősíteni. A kamara minden eddiginél nagyobb hangsúlyt fektet a gazdálkodók tájékoztatására a vadkárok megelőzése és érvényesítése

terén. Emellett tanácsadást és jogsegélyszolgálatot is biztosítunk, szükség esetén megszervezzük a szakszerű képviselőket is. Úgy gondoljuk, hogy ezzel – a közvetlen segítség mellett – közvetetten egy fenntarthatóbb vadállományhoz és vadgazdálkodáshoz is hozzájárulhatunk.

Kamaránk idén márciustól a falugazdász hálózat mellé felállított egy 14 fős erdészeti szakértői hálózatot is. A közreműködő kollégák egyfelől az erdőtulajdonosok, erdőgazdálkodók, erdészeti vállalkozások, igény szerint a falugazdászok, valamint az erdészeti szakirányítók és szaktanácsadók részére biztosítanak térítésmentesen tájékoztató, valamint tanácsadási szolgáltatásokat. A zömében vidéken tevékenykedő szakértők emellett az eddigieknél szorosabb kapcsolatot építhetnek ki a gazdálkodók és a kamara között. Ezzel megalapozottabbá tehetik az érdekképviselői tevékenységünket.

Tisztelt Vándorgyűlés! Mi sem unatkozunk tehát. Az erdő az egyik legdrágább nemzeti kincsünk, nekem pedig személy szerint is a szívügyem. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara továbbra is fokozott figyelemmel kíséri az erdészeti ágazatot érintő hazai és nemzetközi folyamatokat. Törekszünk az ágazatban érintett mintegy 40 ezer főnyi tagunk érdekeinek képviselésére és felmerülő problémáinak a megoldására. Ennek érdekében aktív párbeszédet és tevékeny együttműködést ajánlunk az ágazat vezetésére, a szakmai érdekképviselői szervezetek, valamint az erdészeti igazgatás, oktatás és kutatás szervezetei részére.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Tartalmas és emlékeztető két napot kívánok az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlésén, a magyar erdészek ünnepén!

* * *

Jakab István, az Országgyűlés alelnöke

A kamara elnökének ünnepi szavai után **Jakab István, az Országgyűlés alelnöke** mondta el köszöntő gondolatait az OEE 154. Vándorgyűlésének nyilvánossága előtt. Majd ismét az OEE főtitkára, Elmer Tamás lépett a mikrofon elé.

„A Kárpát-medencei erdészek már a mai napon is többször emlegetett egységességének kulcsa, hogy az idősebb és fiatalabb kollégák egyaránt fontos alkotórészei közösségünknek. Ahogyan Elnök úr beszédéből és, reméljük, egyesületi törekvéseinkből is látható, az egyetemi hallgatókat is mihamarabb megpróbáljuk megszólítani, Egyesületünk – és ezáltal szakmánk – tevékeny tagjává tenni. A fiatal generációk szemléletmódjának, szempontrendszerének beépítése a változó környezeti viszonyok között, sok lehetőséget rejthet. Színpadra szólítom **Fekete Gellértet, IV. éves erdőmérnök hallgatót, Valéta elnököt**, hogy a Soproni Egyetem hallgatói nevében köszöntse a megjelenteket.”

* * *

Fekete Gellért, IV. éves erdőmérnök hallgató (SoE EMK), Valéta elnök

„Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak, Biztos Úr, Elnök Urak, Rektor Úr, Vezérigazgató Urak, Kedves Tagtársak, Tisztelt Vendégeink, Hölgyeim és Uraim! Sehr geehrte Försterinnen und Förster!

Először is tisztelettel köszönöm az Országos Erdészeti Egyesület vezetőségének a megtisztelő felkérést.

Az öreg bükk megáll még a hegyoldalban, viselve az időjárás okozta megpróbáltatásokat, biztonságot, jövőképet és útmutatást adva az újultnak. Sajnos azonban az öreg bükk sem örök éltű, így az idő múlásával teret kell hogy adjon a következő nemzedéknek. Az utódnemzedék feladata továbbvinni és az élete, fejlődése során észben tartani mindazon értékeket, amit elődeitől útravalóként kapott. Az idő múlik, klímánk változik, új generációk törnek a fény felé. Sajnos nem lesz örök igazság nagyapáink meséje, akármennyire is szeretnénk.

Az elkövetkezendő évtizedek, évszázadok során egy új generáció kezébe kerül majd az a kulcs, amellyel biztosíthatja, hogy unokái is egy árnyas, szélvédett, ámde mégis kellően fényes erdőben nőhessenek fel. Az erdőszakma manapság talán eddig sosem tapasztalt nehézséggel áll szemben, hiszen urbanizálódó társadalmunknak sohasem volt még ekkora igénye erdeink látogatására.

El kell mesélnünk a városi honfitársainknak, hogy erdeink szépsége, mely szívünket gyönyörködteti, az Önök fáradhatatlan munkájának köszönhető, az, ami Magyarország erdőképét napjainkban jelenti. Hiszen nem csak az az erdő, ahol a fákat meg lehet ölelni, és el lehet készíteni a fényképeket a közösségi média felületeire. Meg kell értetnünk, hogy mindaz, amit erdeink mutatnak, nem más, mint egy évszázados körforgás pillanata. Egy olyanfajta szaktudás eredménye, amely hosszú-hosszú múltra tekint vissza. Házainkhoz felhasznált faanyagok, melyek az időjárás viszontagságaitól óvnak bennünket és családjainkat, valamint otthon teremtenek, mind-mind az erdővel való gazdálkodásból származnak. Nekünk mint jövőbeli erdőmérnököknek ezzel a nemes, ám annál nehezebb feladattal kell majd megbirkóznunk.

Az elmúlt héten lehetőségem nyílt részt venni a Stockholmban megrendezett IUFRO erdészeti világkonferencián. Ez a szakmai tanulmányút az Országos Erdészeti Egyesület, az állami erdészeti társaságok és az Erdő az Emberért Alapítvány támogatása nélkül nem jöhetett volna létre, amit ezúton is köszönök mind a magam, mind a Fimartásaim nevében. A konferencia az erdészeti kérdések széles spektrumát érinti.

tette, különös tekintettel a klímaváltozásra, a nemek közötti egyenlőségre és a modern technológia alkalmazási lehetőségeire és szükségességére. Hiszen a minőségi, dolgozni akaró humán erőforrásunk erősen korlátozott lassacskán minden szektorban.

Mi történt az elmúlt évtizedben? Mi lehet az oka annak, hogy társadalmunk egyre több időt szeretne az erdőben tölteni, de a szakmát választó, motivált, tanulni akaró fiatalok száma e szakterületen csökken? Miért hidegültek el a fiatalok a kétkezi erdei munkától? Miért veszett ki a motiváció az egyetemi hallgatóságból?

Ezt a gyönyörű, emberöltőket átívelő szakmát valamilyen módon újra vonzóvá kell tennünk a fiatalság részére. Ehhez azonban ránk van szükség, fiatalokra, azokra, akik meg tudják szólítani a mai középiskolás réteget. Ahogy a szakmában rejlő patinát egyre nehezebb megéreztetni, úgy a hagyományrendszerben rejlő értékeket is nehézkes megértetni az érkező „pogánysággal”. Átadni, hogy miért is lesz jó nekik, ha beállnak a sorba.

Az elmúlt évek során a társadalom érzékenyebbé vált, ennek következtében a régi, szigorú soproni-selmeci hagyományaink egyre nehezebben illeszkednek a mindennapokba. Azonban a feladat nem kivitelezhetetlen. Megfelelő alázattal és az érkező elsőévesek tiszteletteljes kezelésével értékeink valóban átadhatók számukra. Évfolyamom az el-

múlt szemeszterben 70 elsőéves hallgatót keresztelt meg, miután sikerrel teljesítették a balekvizsgát és mindazon sok feladatot, megpróbáltatást, amellyel igyekeztünk megnehezíteni mindennapjaikat. Kijelenthető hát, hogy a soproni-selmeci hagyomány él és élni is fog.

Kívánok mindannyiuknak kellemes időtöltést! Ich wünsche Ihnen ein unvergessliches und wertvolles Erlebnis hier in Nordungarn! Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!”

Az Ünnepi Közgyűlés köszöntő beszédei után az egyesületi kitüntetések, elismerések és a szakmai díjak, valamint az Év Erdésze verseny országos döntőjének ünnepélyes eredményhirdetése következett.

A 154. OEE Vándorgyűlés alkalmából díjazottak méltatásait *Tóth Gábor*, az OEE Díjbizottságának elnöke mondta el a helyszínen. Elsőként a *Bedő-, a Kaán- és a Decrett-díjakat* kapott erdész kollégákat mutatjuk be.

A *Bedő Albert-díjakat Kiss László OEE elnök*, valamint *Zambó Péter államtitkár (AM)*, a *Kaán Károly-díjakat Rip-szám István* általános alelnök (OEE), valamint *Mayer Gábor* erdőmérnök, államtitkár (KTM), a *Decrett József-díjakat Andrésiné dr. Ambrus Ildikó* technikus alelnök (OEE) és *dr. Feldman Zsolt* államtitkár (AM) adták át.

Szerkesztette, referálta: **Nagy László**

Fotók: **Bárdi Bálint**

Bedő Albert-emlékérmeket kapott

Már hallgató korában sikereket ért el erdészettörténeti ereklyék felkutatásában. 1983-ban a Soproni Vándorgyűlésen társaival élő díszletként szemléltette a selmeci diákhagyományok látványos elemeit. 1984-től tagja egyesületünknek, országos és helyi rendezvények állandó résztvevője, szervezője, szakestélyek állandó meghívottja, elmaradhatatlan „Cantus Praesese”.

Az 1993-as és a 2015-ös somogyi vándorgyűléseken szakmai programok vezetője. Az Erdővédelmi Szakosztály lelkes tagja, alkalmi előadója, a vegyszeres növényvédelem gyakorlatában szerzett több évtizedes tapasztalatait kiemelt érdeklődés kíséri.

Tímár József
okleveles erdőmérnök

2006-tól tagja az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztályának, 2015-ben Bedő Albert emlékére kőtáblát készíttetett, melyet a szülőháza helyén álló parókia falán helyeztek el.

Szakmai pályafutását 1985-ben vendvidéki szövetkezetnél kezdte, majd 1989-től a SEFAG alkalmazásában állt. A lábodi és nagybajomi erdészetek erdőművelőjeként a Belső-somogyi-homokvidék erdeinek legkiválóbb ismerőjévé vált, a jelentős problémát jelentő cserebogár kártételek elleni védekezési eljárások fejlesztésének és kipróbálásának aktív részese lett. Részt vállalt új módszerek, technológiák kialakításában, üzemi szintű bevezetésében, közreműködésével vált általánossá a térségben a keskeny sorközű mesterséges erdőfelújítási technológia.

2023. évi nyugdíjba vonulásáig több mint kétezer hektár erdő felújítása és telepítése fűződik nevéhez. Teljességre való törekvése, a hagyományok tisztelete és nemzeti öntudata sokunk számára követendő példaként szolgálhat.

Bedő Albert-emlékérmeket kapott

Egyetemi hallgatóként lépett be egyesületünkbe. Karizmatikus egyénisége, közösségteremtő személyisége korán megmutakozott. 1988-1992 között a Budapesti Erdőrendezési Helyi Csoport titkáráként, színvonalas munkával rövid idő alatt bizalomra és széles körű ismertségre tett szert.

Az egyesületi vezetés 1992-es megújításakor két évre főtitkárhelyettesé válasszatták. Ekkor az Erdészeti Lapok egyik rovatát szerkesztette, a Szerkesztő Bizottságnak azóta is tagja.

Wisnovszky Károly
okleveles erdőmérnök

Két cikluson át részt vállalt a Díjbizottság és a Választási Bizottság munkájában is. 2001. évi alapításától tagja az Erdészeti Alapítvány kuratóriumának, 2020-tól tölti be az elnöki tisztséget. Közül két évtizede tagja a Vadgazdálkodási és az Erdőrendezési Szakosztálynak, utóbbit 2010-2014 között elnökként vezette.

Egyesületi tevékenysége és szakmai pályája szorosan összefonódott. Pályáját 1982-ben erdőtervezőként kezdte, majd magas beosztású, meghatározó vezetője lett az erdőtervezésnek, 2000-től az erdészeti igazgatásnak, az erdészeti politika alakításának.

Részt vett az 1996. évi szakmai törvények, majd a 2009. évi Erdőtörvény és rendeleteinek előkészítésében, a Nemzeti Erdőprogram megalkotásában. Segítette az uniós követelményeknek megfelelő igazgatás létrejöttét, mindig keresve az önálló szervezeti függetlenség lehetőségét. 2009 és 2022 között, nyugdíjazásáig az Országos Erdő Tanács tagja volt. A Pro Silva Hungaria Egyesület egyik alapítója, a Zöld Kereszt Egyesület elnöke.

Egyeztetéseken, szakmai vitákon korrekt, világos és következetes érvekkel vitte sikerre az erdészek álláspontját, érvényesítette ágazati érdekeinket és az erdő érdekét. Mindannyiunk számára példakép marad, és elhivatottsága, kitartása örökre nyomot hagy egyesületünk életében és a magyar erdészet történetében.

Kaán Károly-emlékérmeket kapott

A Nyugat-magyarországi Egyetem elvégzése után a Mecsekerdő Zrt.-nél helyezkedett el, és a mai napig az erdőgazdaságnál dolgozik. Rövid gyakornoki idő után a Sásdi Erdészeti fahasználati műszaki vezető, majd két éven át a Kárászi Erdészeti erdőgondnoka. Ezt követően a Pécsváradi Erdészeti erdőgondnok. 2018. január 1-től a Mecsekerdő osztályvezetője, majd 2022. január 1-től a Mecsekerdő Zrt. termelési vezérigazgató-helyettese.

Aktív szerepet vállalt a Mecsekerdő Zrt. erdőgondnoki rendszerének kialakításában. Úttörő munkát végzett az átalakító és szállaló üzemmódú erdőkezelés üzemi szintű bevezetésében. Számos mérésen alapuló üzemi kísérletet állított be, melyek kiértékelésével lehetősége nyílt az új erdőkezelési mód hatásait vizsgálni.

Partos Kálmán
okleveles erdőmérnök

Együttműködik más tudományterületek Kelet-Mecseket érintő kutatásainak koordinálásában. A Pécsi Tudományegyetemmel közös kutatásokat folytat többek között az üzemmódtípusok szerepének értékelésével és a tervezett erdészeti erdőrezervátum-hálózat kialakításával kapcsolatosan.

Vezet az örökérfő állomány felvételezésének kidolgozásában tevékenykedő munkacsoportot. A Mecseki Erdő Funkcióanalízis-vizsgálat térinformatikai döntéstámogató rendszer elvének kidolgozója. Nevéhez kapcsolható az ESZR-ETA készletgazdálkodási rendszer interaktív döntéshozó, tervező vizualizációjának létrehozása.

2002-től tagja az Országos Erdészeti Egyesület Baranya Megyei Helyi Csoportjának. Több szakmai rendezvény szervezője, házigazdája és terepi előadója. 2018-tól az Országos Erdészeti Egyesület Küldöttgyűlésének tagja. 2019-től az Örökérfő Szakosztály tagja. 2022-től az OEE Baranya Vármegyei Helyi Csoportjának elnöki feladatait is ellátja.

Az egyetemi diploma megszerzését követően 1985. szeptember 1-től munkába állt a Szombathelyi Erdészeti Zrt.-nél, illetőleg annak jogelődjénél, és a mai napig ott dolgozik.

Fél év gyakornoki idő után 1988. májusig a csemetetermelés területén mint fejlesztő tevékenykedett, 1993 szeptemberétől mint kereskedelmi előadó folytatta munkáját, majd 1994. október 1-től a társaság Szövetenyésztő Laboratóriumába helyezték át, ahol kiemelkedő szakmai munkát végzett. Munkájának elismeréseként 1997-2010 között mint laborvezető irányította az ott folyó munkát. Mindig alapos és megbízható munkát adott ki a kezéből.

Zaxné Simon Erzsébet
okleveles erdőmérnök

2007-ben jeles bizonyítvánnyal végezte el a marketing és reklámmenedzser tanfolyamot. Fontosnak tartotta a bel- és külföldi piackutatást, a piac igényeihez illeszkedő új fajok, fajták szaporítástechnológiájának kidolgozását és bevezetését.

A mikroszaporító labor 2010-es megszűnését követően erdőművelési csoportvezetőként folytatta munkáját, majd 2017 decemberétől erdőművelési, természetvédelmi és ökoturisztikai osztályvezetői munkakörbe került. 2014-ben kitüntetéses minősítéssel szerezte meg az erdészeti növényvédelmi szakmérnöki képesítést. Aktívan közreműködik az Országos Közfoglalkoztatási, valamint az Országos Mintafásítási Programok sikeres végrehajtásában.

1985 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesület Szombathelyi Helyi Csoportjának. 2005-ben a Vándorgyűlés, 2015-ben pedig az Erdésznők Országos Találkozójának megszervezésében és sikeres lebonyolításában is jelentős szerepet vállalt.

Hosszú évtizedeken át végzett kiváló és lelkiismeretes munkáját 2016-ban ezüst, 2023-ban arany Erdészcsillag Emlékéremmel ismerték el. Négy évtizedes szakmai pályafutása során minden szakterületén maradandót alkotott.

Erdészeti tanulmányai befejezését követően, 1977-ben kezdte pályafutását a Szendrői Erdészetnél, erdészgyakornokként. Zemplén és Putnok után végül a Trizsi kerületbe helyezték, ahol 39 évig, nyugdíjazásáig látta el a kerületvezetői munkakört. Munkáját mindig nagy szakmai hozzáértéssel és elkötelezettséggel végezte, törekedve az erdészeti szakmai szempontok és természetvédelmi célok harmonikus összehangolására.

Szakértelme révén sikerült biztosítani területén a fenntartható erdőgazdálkodást, rendszeresen megtalálva a fakitermelési lehetőségeket, és gondoskodva arról, hogy az erdészeti beavatkozások időben, megfelelő módon és mértékben történjenek meg. Az általa kezelt erdőterületen az elmúlt 20 évben egyetlen természetes felújítás sem szorult mesterséges kiegészítésre, ami szakmai kiválóságát és elkötelezettségét igazolja. Eltökélt szándéka volt bebizonyítani, hogy a száraló vágások során is el lehet érni a fokozatos felújító vágások esetében megszokott eredményeket.

Demjén Béla
erdésztechnikus

Kiemelkedő teljesítményét az agrárminiszter 2021-ben Miniszteri Elismerő Oklevéllel ismerte el.

47 éve aktív tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, rendszeresen részt vesz az egyesületi rendezvényeken, ahol szívesen osztja meg szakmai tapasztalatait. Kihagyhatatlan résztvevője a Sajóvölgyi Erdészeti Igazgatóság által szervezett eseményeknek. Számos erdészgyakornok nevelkedett az irányítása alatt, akik kivétel nélkül sikeresen helytálltak később, kerületvezetőként.

Alázattal és elkötelezettséggel töltötte be tisztségeit, mindig a szakma és a természetvédelem érdekeit szem előtt tartva. Életműve példája annak, hogyan lehet sikeresen ötvözni a szakmai alázatot, a vezetői képességeket és a természet iránti elkötelezettséget.

Gyermekkorától fogva kötődött az erdőhöz, mivel édesapja is erdészként szolgált. 1963-ban kezdett dolgozni a Nagybányai Erdészetnél, ahol először vízhordó kisegítőként, majd műszakvezetőként és anyagtérkezelőként tevékenykedett.

Gembiczki Ferencné
erdésztechnikus

1967-ben beiratkozott a Soproni Erdészeti Technikumba, tanulmányait Egerben fejezte be kitűnő eredménnyel.

1978-ban a Szuhaierdészkerület kerületvezetőjévé nevezték ki, ahol 700 hektárnyi erdőt gondozott nyugdíjba vonulásáig, 2006-ig. 1979-től tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, az Egeri Helyi Csoport közmegebecsülést élvező egyénisége, akire mindig lehet számítani a helyi rendezvények megszervezésében és lebonyolításában.

Munkáját lényeglátása, kimagasló munkabírása és kiváló gyakorlati érzéke tette sikeressé. Igényessége és embersége sok tisztelőt szerzett neki mind a szakmában, mind azon kívül.

Szuha-Mátraalmás környékén az erdő nemcsak élettér, hanem megélhetési forrás is. Gembiczki Ferencné és férje itt tesztelik meg a tő mellett erdészt, akire a közösség mindig számíthat. A helyiek számára Ők a szakma tiszteltben álló képviselői, akik munkájukkal és elhivatottságukkal méltán vívták ki a megbecsülést.

Gembiczki Ferencné életpályája és szakmai tevékenysége méltó elismerést érdemel. Köszönjük neki a természet és az erdő iránti fáradhatatlan munkáját és elkötelezettségét, amely mindannyiunk számára példaértékű.

Szukhentrunck Imre egész életét az erdészet és a vadászat iránti elkötelezettség jellemzi. Erdészeti pályafutását 1977-ben kezdte fakitermelő brigádoknál, fizikai dolgozóként, majd 1979-től beosztott erdész lett, 1980-tól pedig a Kapuvári Erdészeti kerületvezető erdésze. 1998-tól hivatásos vadászként is tevékenykedik.

Szukhentrunck Imre
erdésztechnikus

A Nimród Vadászérem kitüntetettje, valamint résztvevője az Év Erdésze verseny országos döntőjének. Szukhentrunck Imre életpályája és elhivatottsága példaértékű, méltó az elismerésre!

Erdészeti munkája során jelentős szerepe volt az akácosok átalakításában, a vegyes, elcserjesedő erdők szakszerű kezelésében és felújítást pótló erdőtelepítésekben. Fontos feladatokat látott el a Göbösi vaddisznóskert kivitelezésében és üzemeltetésében. Irányításával épült a fácánvolier Göbösmajorban, ahol sikeresen szervezte a fácánenyésztést és -vadászatot. Ökoturisztikai beruházásokban is aktív szerepet vállalt, és az ő irányítása alatt kétszer is pozitívan minősítették a Göbösmajori Erdei Iskolát.

Társadalmi szerepvállalása is kiemelkedő. 1980 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek. Erdészeti és vadászati témájú gyűjteményt hozott létre, kezdeményezte a Vitnyéd határában található Vörösképmegmentését és áthelyezését, valamint tölgyfa emlékkeresztet állíttatott Csapodon. Elnökségi tagja a Csapodi Barátok Egyesületének, és aktív szerepet vállalt a Településfásítási Programban is.

A Göbösmajori tanösvényen számos csoportot kalauzolt végig, nemcsak magyar, hanem német nyelven is. Diákok és felnőttek egyaránt elismerően szóltak szaktudásáról és emberi hozzáállásáról.

A Bedő Albert-emlékérem, a Kaán Károly-emlékérem és a Decrett József-emlékérem adományozása után az *Elismerő Okleveleket*, a *Vadas Jenő-emlékérmeket*, a *Madas László-emlékérmeket* és az *Év Erdésze verseny országos döntőjének díjait* vehették át a kitüntetettek.

Elismerő Oklevél kitüntetésben részesült

Ács Péter erdőmérnök, a Mecsekerdő Zrt. Sellyei Erdészete erdőgondnoka, az újszerű erdőgazdálkodási módszerek fejlesztésében és bevezetésében játszott szerepe, szakmai hozzáértése, következetessége, feladatorientáltsága elismeréseként.

Brilinszkij Artur, a Salánki Erdészeti vezetője, a Kárpátaljai Helyi Csoport tagja, a helyi csoport taglétszámának bővítésében vállalt szerepéért és az ukrán-magyar erdészkapcsolatok fejlesztéséért. (Brilinszkij Artúr kárpátaljai kollégánk a határátlépési szigorítások miatt kellett lemondja a személyes részvételt. Oklevelét a Kárpátaljai Helyi Csoport elnöke, *Ágij László* vette át.)

Büki József erdésztechnikus, a Nagyzsákai Erdészeti nyugalmazott kerületvezető erdésze, a természetes bükk felújítások területén végzett kimagasló szakmai munkájáért és a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola foglalkozásainak szakmai támogatásáért.

Hegedűs Béla Tibor, a Mezőhegyesi Ménesbirtok Zrt. erdésze, a ménesbirtok fásítási feladatainak színvonalas szervezéséért és végrehajtásáért, Mezőhegyes város parkerdeinek gondozásáért és az Egyesületben végzett hagyományörző munkájáért.

Kluber József erdésztechnikus, a Dél-Vértesi Erdészeti Igazgatóság Vérteskozmai Kerületének vezetője, a dél-vértesi körispusztulás utáni erdőrehabilitáció során kimagasló szakmai színvonalon végzett munkájáért, sajátos erdőfelújítási technológiák bevezetéséért.

Kocsis István Attila erdésztechnikus, a Halápi Erdészeti Kanálhegyi kerületének vezetője, az aszályllyal sújtott erdőterületek színvonalas felújításáért és szakmai versenyeken elért kimagasló eredményeiért.

Kópeczky Tamás erdőmérnök, a Mecsekerdő Zrt. erdőművelési és közjóléti ágazatvezetője, szakmai programok fejlesztésében való közreműködéséért, az erdőművelési ágazat irányítási rendszerének kidolgozásáért, hatékony közszolgálati és aktív közösségi munkájáért.

Lugossy Zoltán erdésztechnikus, a Debreceni Nagyerdő kerületvezető erdésze, több évtizedes áldozatos munkájáért, fiatal szakemberek terepi oktatásáért és neveléséért.

Markó Béla erdőmérnök, a Pest Vármegyei Kormányhivatal Földművelésügyi és Erdészeti Főosztály erdőfelügyeleti osztályvezetője, három vármegye és a főváros erdészeti hatósági feladatainak konstruktív koordinálásáért és aktív egyesületi tevékenységéért.

Nemes Géza erdésztechnikus, az Északerdő Zrt. Füzéri kerületének erdésze, a talajvédelmi rendeltetésű, futókavicsos erdőterületek felújításáért, tölgyesek és bükkösök felújításában elért eredményeiért és a zempléni erdészek közösségének szervezéséért.

Pataki Tamás okleveles erdőmérnök, a Mátra Erdészeti Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium szakmai igazgatóhelyettese és mérnök tanára, az erdészeti ágazat szakképzésének fejlesztésében kifejtett több évtizedes elkötelezettség, magas színvonalú szakmai munkájáért. (*Kitüntetését később vette át.*)

Porcsin Alexandra okleveles erdőmérnök, az OEE Soproni Hallgatói Csoportja egyesületi életének szervezéséért, kiemelkedő egyesületi munkájáért.

Porzsolt Levente okleveles erdőmérnök, az Erdélyi Helyi Csoport tagja, az erdész szakma társadalmi elismertetésében végzett munkájáért és az OEE Erdélyi Helyi Csoportja érdekében kifejtett tevékenysége elismeréseként.

Rományik György erdőmérnök, a Zselízi Erdészeti Műszaki vezetője, több évtizedes szakmai munkájáért, példamutató hivatástudatáért és a szlovák-magyar erdészkapcsolatok ápolásában betöltött áldozatos szerepvállalásáért.

Rostás Róbert erdésztechnikus, a KEFAG Zrt. kerületvezető erdésze, a több mint 45 éves tartalmas, magas színvonalú szakmai tevékenységének, valamint a helyi közösségben betöltött példamutató szerepének elismeréséért.

Az OEE Elismerő Okleveleket Kiss László elnök (OEE) és Szentpéteri Sándor főosztályvezető (AM) adták át.

Az OEE Díjbizottság javaslata volt, hogy az egyesületi kitüntetések átadását követően az egyik kitüntetett – a díjazottak nevében – az Ünnepi Közgyűlés keretében szólhasson az egybegyűltekhöz. Ennek a kérésnek is eleget téve, *Wisnowszky Károly* Bedő-díjas erdőmérnök osztotta meg a megjelentekkel az alábbi gondolatait.

„*Tisztelt Hölgyeim és Uraim!* Azt hiszem, kitüntetett társaim nevében is mondhatom, hogy meghatódottan, boldogan és büszkén állhattunk imént Önök előtt a dobogón. Köszönet érte az Egyesületnek, Önöknek és természetesen a szeretteinknek is, akik kedves egyesületi elfoglaltságunk mellett vagy ellenére is kitartottak mellettünk.

Egy erdész számára – aki valamelyest ismeri szakmája történetét – nem lehet megtisztelőbb elismerés, mint ha tetteit, munkásságát *Bedő Albert*, *Kaán Károly* vagy *Decrett József* szellemiségéhez méltónak tartja egy közösség.

Az a közösség, az Egyesület, melyhez önként csatlakoztunk, melynek céljaival egyetértünk, azonosulni tudunk, magunk választhattuk vezetőit, és amely kiváló teret ad a szakmai vitáknak, szakmai fejlődésnek, kapcsolattépítésnek, ismertségnek és esetlegesen az elismertségnek, valamint nem utolsósorban a barátságok éltetésének és a jókedv mindenkori ápolásának.

Közel ötven éve, mióta tagja vagyok, mindig azt éreztem, hogy e közösséghez, az Egyesülethez tartozni, tagjának lenni jó. Mert vannak nemes és jó céljaink, vannak és lesznek példaképeink, vannak és lesznek társaink a tenni akarásban.

Mert ez a több mint 150 éves Egyesület élő és holt emberek századokon átívelő szellemi és fizikai közössége, akik hitték és hiszik, hogy legjobb tudásukat adva képesek fordítani a világot, a szakma kerekén, mert erre egyesültek, és tenni akarnak.

Köszönet az összes múltbéli s jelenlegi elnöknek, tisztségviselőnek, alkal-

mazottnak, tagnak, illetve támogatónak, hogy ezt a szellemiséget éltetik és fenntartják! Meggyőződése, hogy sokkal többet kaptam ettől a közösségtől és egyes kiváló tagjaitól, mint amit adni, továbbadni tudtam.

Sajnos az élet rendje szerint nem mindegyiküknek tudom, tudtam megköszönni példamutatásukat, olthatatlan szakmaszeretetüket, bölcsességüket, emberségüket, fiatalokat segítő önzetlenségüket, a bizalmat és az életutamat segítő a befogadó szeretetüket.

Mégis itt és most – természetesen a teljesség igénye nélkül – szeretettel sorolom őket, példaképeimet – élőket és holtakat –, akik meghatározó hatással bírtak egyesületi tevékenységemre, úgy is mondhatnám nagy részük van benne, nekik is köszönhetem, hogy megkaphattam e kitüntetést.

Gáspár Hantos Géza, aki elindított az egyesületi életben, *Herpai Imre*, aki megbízott egy egyesületi megújodást jelentő választás lebonyolításával, *Madas András*, aki nem volt rest velem napokat beszélgetni a választás kapcsán, kendőzetlenül őszintén megismertette erdész társadalmunk szereplőit.

Bondor Antal, akivel 8 éven keresztül ülhettem a Díjbizottságban, mindig tisztelve bölcs emberismeretét és emberszeretetét, humorát, *Király Pál*, nagy tanítómester, bölcs tanácsadó, tudós erdészettörténész, *Barátossy Gábor*, munkahelyi és egyesületi főnököm, támogatóm, jóakaróm.

Schmotzer András, elhivatottságban, szakmaszeretettel és hagyománytiszteltetben példaképem, *Varga Béla*, aki megtanított az erdő-ember kapcsolatáról másképp gondolkodni, *Halász Gábor* nyugodt, bölcs jóakarata, szakma és emberszeretete, szívós tenni akarása...és még sokan mások.

Hálát adok a sorsnak, hogy erdész lehettém, hogy sok-sok elhivatott kollégával dolgozhattam, hogy egy békés, ám változó környezetben az erdészet, a magyar erdők, s az erdőben, erdőért dolgozók ügyét szolgálhattam az Országos Erdészeti Egyesület közösségének nélkülözhetetlen támogatásával.

Kívánom, hogy Egyesületünknek legalább olyan eredményes jövője legyen, mint amelyet a mi korosztályunk az elmúlt negyven évben megélhetett. *Minden tagjának, s a közösségének: Jó szerencsét! Üdv az erdésznek! Éljen és virágozzon szakmánk és az Országos Erdészeti Egyesület!”*

Az egyesületi kitüntetések átadása után az **Erdészeti Tudományos Intézet által adományozott Vadas Jenő-díj átadása** következett. A díjjal az Erdészeti Tudományos Intézet azon szakemberek tevékenységét ismeri el, akik sokat tettek a hazai erdészeti kutatás fejlesztéséért, a kutatási eredmények gyakorlatba történő bevezetéséért. A díjat *dr. Borovics Attila*, a Soproni Egyetem Erdészeti Tudományos Intézetének főigazgatója adta át.

A 153. OEE Vándorgyűlés nyilvánossága előtt a Soproni Egyetem Erdészeti Tudományos Intézet Vadas Jenő-díjjal ismerte el Mocz András munkáját

Vadas Jenő szakmai tevékenysége és örökérvényű szellemi útmutatásai méltóvá tették őt arra, hogy a nevével fémjelzett emlékéremmel olyan szakembereket tüntessenek ki, akik kiemelkedően sok segítséget nyújtanak az erdészeti tudományos tevékenységhez, a kutatási eredmények gyakorlatba történő bevezetéséhez, elismertségének növeléséhez.

A Soproni Egyetem Erdészeti Tudományos Intézet vezetése köszönetét és elismerését fejezi ki Mocz Andrásnak a 2024. évi Vadas Jenő-emlékérem adományozása kapcsán.

Mocz András erdőmérnök három évtizede dolgozik a magán-erdőgazdálkodásban, ahol állhatatos munkával igyekszik kiteljesíteni vállalkozását az erdőgazdálkodás, szakirányítás, csemetetermesztés, erdőtelepítés, erdőpedagógia és közjóléti szolgáltatások területén. Mintaszerű magánerdészete fejlesztése mellett a MEGOSZ elnökségi tagjaként, majd elnökeként a legutóbbi időig aktív szerepet vállalt a magán-erdőgazdálkodás érdekképviselésében. Szakemberként, gazdálkodóként és érdekképviselői vezetőként folyamatosan kereste a kapcsolatot az erdészeti kutatással, közreműködött a gyakorlati erdőgazdálkodásról szóló adatgyűjtésekben, szerepet vállalt új erdészeti technológiák kidolgozását megcélzó

fejlesztésekben, valamint bizalommal és barátsággal támogatta a gyakorlat, a kutatás és a szakpolitika közötti párbeszédet.

Ötödik éve, hogy átadásra kerül a Madas László-emlékérem. Az Emlékérmeket a Pilisi Parkerdő Zrt. 50 éves jubileumi évében, együttműködésben az Országos Erdészeti Egyesülettel, 2020-ban alapította, azzal a céllal, hogy minden évben rangos elismerést kaphasson az év legjobbának ítélt erdőpedagógusa.

A Pilisi Parkerdő Zrt. a Madas László-emlékérem adományozásával azoknak a munkáját kívánja elismerni, akik a környezeti nevelés terén és az erdészeti erdei iskolákban történő szemléletformálás érdekében önzetlen munkát végeznek, kiemelkedő szellemi és gyakorlati eredményeket érnek el, valamint maradandó értékeket teremtenek, s így méltóvá válnak Madas László szellemiségének is emléket állító díjra. A Madas László-emlékérmeket *Reinitz Gábor*, a Pilisi Parkerdő Zrt. vezérigazgatója adta át.

A Madas László-emlékérmeket 2024. évben Simon György, a Bakonyerdő Zrt. erdőpedagógusa kapta

1961. február 5-én született Nagyvácszonyban. Az erdő és természet szeretete kisgyermekkorától belénevelődött. 1986-ban beiratkozott Sopronba a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskola levelező tagozatára, ahol 1990-ben technikus oklevelet szerzett. A BEFAG Monostorapáti Erdészeténél 1989. március elsejével beosztott erdész státuszba helyezték, az erdészet Zánkai kerületébe, majd 1991 januárjában kinevezték kerületvezető erdésznek, ahol immár 33 éve dolgozik.

A 2000-ben elindított *Balaton-felvidéki Erdészeti Erdei Iskola* létrehozásában jelentős szerepet vállalt. Az erdei iskolában az erdészeti, vadászati, növényhatározási programok, az esti vadlesek

egyik vezetője. Ennek érdekében több erdőpedagógiai képzésen is részt vett.

Több ezer gyermekkel ismertette meg az erdész hivatását, az erdőkért dolgozó erdészek, vadászok munkáját és a Balaton-felvidéki erdők élővilágát, növelve ezzel szakmánk elismertségét. Aktívan részt vett az erdei iskolához kapcsolódó *Öreg bükk tanösvény* kialakításában.

Simon György tagja annak a csapatnak, akik az *Iskolában az Erdő Program* keretében köznevelési intézményekbe látogatnak. A program során tapolcai és balatonfüredi iskolákban tartott foglalkozásokat. Hiszi és vallja, hogy gyermekeinkben a természet és a szülőföld szeretetének csíráját ápolni, gondozni szükséges.

Felkérésre a Balatonfüredi Erdészeti Kiemelt turisztikai jelentőségű kirándulóhelyén, a Koloska-völgyben gyermekcsoportok részére ismeretterjesztő túrákat vezet, és foglalkozásokat tart. Jelenlegi kollégái közül van olyan, aki az általa vezetett erdei iskolás foglalkozások hatására választotta ez erdész hivatást.

Az *Erdei Vándortábor Program* Balaton-felvidéki útvonalának aktív közreműködője, táborhelygondnoka. Az ország legnagyobb ingyenes közösségi túranapján, a Magyar Természetjáró Szövetség szervezésében zajló Kéktúrás napján rendszeres túravezető.

1998-tól folyamatosan Monoszló település társadalmi megbízatású polgármestere. Tagként részt vesz a Gázló Környezetvédelmi Egyesület munkájában, erdők, védett területek takarításában.

A halk szavú, de szakmai hitvallását, hagyománytisztelőt a jövő nemzedékének mély átélessel átadó, a munkáját példamutató lelkiismeretességgel, felelősségtudattal ellátó erdész kolléga méltó a Madas László-émlékrem adományozására.

Az egyesületi kitüntetések, szakmai elismerések átadása után az Év Erdésze Országos Verseny ünnepélyes eredményhirdetése következett. A díjakat *Andrésiné dr. Ambrus Ildikó* technikus alelnök (OEE), *dr. Kozma Ákos* Alapvető Jogok Biztosa, valamint *Dobre-Kecsmár Csaba* vezérigazgató (EGERERDŐ Zrt.) adta át.

16. alkalommal került megrendezésre az országos döntő, ahol 20 versenyző mérte össze tudását. A döntőbe kerülést megelőzték a helyi válogató versenyek.

A döntő ideai helyszíne Mátrafüred volt. Köszönet illeti a szervezőket, kiemelten a verseny főszervezőjét, *Urbán Pált*, az EGERERDŐ Zrt. főmérnökét, valamint a helyszínt is biztosító *Mátrafüredi Erdészeti Technikumot*.

Az egyes versenyszámok első helyezettjei oklevelet és a támogatók által felajánlott tárgyjutalmat kaptak, amelyek június 6-án, az Év Erdésze Verseny záró eseményén, Mátrafüreden átadásra kerültek.

Harmadik díjat a KOS FASHION KFT. ajánlotta fel, amely 300 000.- Ft értékű vásárlási utalványt tartalmaz. Az Év Erdésze Verseny harmadik helyezettje: **Wieszt András**, a Pili Parkerdő Zrt. erdésze lett. (*Díját betegség miatt a későbbiekben vette át.*)

Második díj az erdészeti és vadászati termékeket forgalmazó *Grube Kft.* felajánlásából 400.000.- Ft értékű vásárlási utalvány. Az Év Erdésze Verseny második helyezettje: **Donkó Ferenc**, a NEFAG Zrt. erdésze lett.

Az első díj az *Andreas STIHL Kft.* felajánlásából STIHL termékekre vonatkozó 500.000.- Ft értékű vásárlási utalvány. **Az Év Erdésze Verseny első helyezettje és ezzel az Év Erdésze cím birtokosa: Nagy Lajos, a NYÍRERDŐ Zrt. erdésze lett.**

Nagy Lajos (NYÍRERDŐ Zrt.), Donkó Ferenc (NEFAG Zrt.)

Az egyesületi Vándorgyűlések hagyománya, hogy megemlékezzünk az elmúlt találkozó óta elhunyt kollégákról, tagtársakról. Az időközben eltávoztak *dr. Sárvári János*, könyvtárunk őre emlékezett, névsoruk felolvasásával.

Ádám Ferenc erdésztechnikus, *Bende György* erdésztechnikus, *Berki Boglárka* erdésztechnikus tanuló, *Borosán István* erdőmérnök, *Bődi Ferencné* erdőmérnök, *Czebei Sándor* erdőmérnök, *Cseke László* erdésztechnikus, *Csóka János* erdésztechnikus, *Dezső Vilmos* egyéb középfokú, *Dobos Zolt* erdésztechnikus, *Emmerling Gábor István* Bedő Albert-díjas erdőmérnök, *dr. Erdős László* Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Ernszt Tamás* egyéb felsőfokú végzettségű, *Fekete Péter* erdésztechnikus, *Görgös Tibor* erdésztechnikus, *Havasi Lukács* erdésztechnikus, *dr. Illyés Benjamin* Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Junek Mihály* erdésztechnikus, *dr. Kiss Árpád* egyetemi tanár, *Kiss Károlyné* egyéb felsőfokú végzettségű, *Kovács Jenő* erdésztechnikus, *Lévai László* erdőmérnök, *Macskássy Szusza*, az Erdészeti Lapok nyelvi korrektora, olvasó-szerkesztője, *Mastala Gergely* egyéb felsőfokú végzettségű, *Mohácsi Dániel* erdőmérnök, *Németh Imre* Decrett József-díjas erdésztechnikus, *Olasz István* Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Palánki Mihály* erdésztechnikus, *id. dr. Páll Miklós* erdőmérnök, *id. dr. Páll Miklósné* (Turmezei Éva) erdőmérnök, *Pénzes Mihály* erdőmérnök, *Pintér Ottó* Sándor Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Popovics László* erdésztechnikus, *Pöntör Györgyi* okleveles erdőmérnök, *Prókay Gyula* erdőmérnök, *Rácz Benjamin* erdésztechnikus, *Racskó Ottó* Bedő Albert-díjas erdőmérnök, *Réffy József Roland* agrármérnök, *dr. Rónai Ferenc* Bedő Albert-díjas erdőmérnök, *Schindler László* erdőmérnök, *Sisa Ferenc* erdőmérnök, *Steiner Józsefné* Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Szabados János* erdőmérnök, *Szabolcsi Mihály* erdésztechnikus, *Szántó Gábor* Bedő Albert-díjas erdőmérnök, *Szélessy György* erdésztechnikus, *Sziráki József* erdőmérnök, *Szűcs Károly* egyéb középfokú végzettségű, *Tóth Jenő* erdésztechnikus, *Török József* Decrett József-díjas erdésztechnikus, *Varga Márton* erdésztechnikus tanuló, *Vendel Ferenc* erdőmérnök, *dr. Viharos Zsolt* erdőmérnök, *Világhy György* erdőmérnök, *prof. dr. Winkler András*, a Soproni Egyetem rector emeritusa, *Zádor Oszkár* Bedő Albert-díjas erdőmérnök.

Az Ünnepi Közgyűlés az erdész himnusz közös elneklésével és az egyesületi zászlók kivonulásával ért véget. Ezt követően az egri Érsekkertben található Kemény Ferenc Sportsarnokban díszvacsorával és baráti találkozóval folytatódott a rendezvény.

Szerkesztette, referálta: **Nagy László**
Fotó: **Bárdi Bálint**

A Vándorgyűlés második napján, július 5-én szervezett szakmai programok során a házigazda EGERERDŐ Zrt. betekintést nyújtott a hazai természetjárók és kirándulók által az ország egyik leglátogatottabb középhegyvidéki térségének és tágabb környezetének természeti, történeti és kulturális értékeibe, az állami erdőgazdálkodás sokrétű feladatrendszerébe. A résztvevők megismerhették az állami erdészeti társaság mátrai, nyugat-bükk, heves-borsodi-dombsági komplex erdőkezelésének eredményeit és aktuális feladatait.

A tiszai ártéri erdőgazdálkodástól a vízügyi létesítményeikig

A terepi program első állomásaként a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság kiskörei irodaépületéhez érkezünk meg, amely a Kiskörei Vízörmű közvetlen szomszédságában áll. A gyönyörű időjárást a vendégek hozták, a tartalmas szakmai információkat pedig Fejes Lőrinc kiskörei szakaszmérnök biztosította.

Köszöntötte a vendégeket, majd a földszinttől felfelé haladva az irodaépület 3. emeletéig, a kiállított fényképanyag segítségével mesélte el részletesen a vízörmű megépítésnek részleteit 1967-től az 1973-ban történt átadásig.

Ezután a vízörmű működését mutatta be egy turbina makettjén keresztül, miközben a vendégek az emeleti ablakokon át párhuzamosan láthatták a működésben lévő erőművet is, így még szemléletesebbé téve az előadást.

Szintén az emeleten található a Tisza-tó méretarányos mása terepasztal formájában, ami körül mindenki megtekintette, milyen összetett rendszerként működik maga a tó és a rajta keresztül haladó élő Tisza. Fejes Lőrinc kiemelte a Tisza-tó turisztikai jelentőségét, amely egyre nagyobb szerepet kap, valamint természetvédelmi szempontból is figyelemre méltó Tisza-tavi növény- és állatvilágot, amely szinte érintetlen módon maradt fent a tó eldugott belső részein.

Ezt követően rövid buszos utazással átmentünk a Tisza túlsópartjára, ahol a 2014-ben átadott hallépcsőt tekintettük

meg, szintén Fejes Lőrinc szakaszmérnök kalauzolásában. A hallépcső fontos ökológia folyosó a halak számára, amit a kollégák saját szemükkel is láthattak. A hallépcső alsó szintjén található megfigyelőablakon keresztül megcsodálhattuk az éppen felfelé úszó halakat és halrajokat. A már korábban említett nagy turistaforgalom nagyon szemléletes volt a helyszínen, egymást váltották a gyalog és kerékpárral érkező csoportok, akik szintén érdeklődve nézték a hallépcső csodálatos vízi élővilágát.

Harmadik állomásunkhoz a Tisza árvízvédelmi töltésén haladva érkezünk meg, a Bóka rámpához. Innen rövid séta után a Pély 1/L erdőrészlethez mentünk, ahol Gáspár József területvezető erdész röviden bemutatta az Egri Erdészet kezelésében lévő ártéri erdőterületek fafaj- és termőhelyi viszonyait. Az

aktuális természetvédelmi előírásokkal összhangban lévő erdőfelújítási technológiát és az alkalmazandó célállomány típust az erdőrészleten keresztül szemlélte.

Tovább haladva a töltésen, megérkeztünk a nap utolsó helyszínére, a sajkói szivattyútelephez, ahol házigazdánk körbevezetett minket a kiállítóterként működő gépteremben. Itt megtekintettük a Magyarországon elsőként, 1878-ban üzembe állított, gőzenergiával működtetett szivattyút. Azt is megtudtuk, hogy a gépeket Angliából szállították hazánkba, és hogy ez milyen nehéz logisztika feladatokat állított az akkori szakemberek elé. Megcsodálhattuk a teljes mértékben kézzel összeszerelt kazánokat, amelyeken az idő vasfoga alig fogott még. Ezután a szivattyútelep kéményeinek árnyékában fogyasztottuk el a Tisza-parti hangulathoz illő halból készült ételeket és a mellé illő italokat.

Szöveg és kép: **Kaczur Roland,**
EGERERDŐ Zrt.

Történelmi kalandozás Eger belvárosában

Ha már Vándorgyűlés Egerben, akkor a terepi programkínálat kötelező eleme Eger méltán híres történelmi belvárosának rövid bemutatása, kiegészítve egy kis pincelátogatással.

Túránkat, mint ahogyan a többi kirándulást is, az Érsekkert szomszédságából kezdtük, az előző napi hosszúra nyúlt baráti találkozásokhoz igazodó nem túl korai időpontban. Ez lehetőséget teremtett arra, hogy néhányan, az eredeti beosztott programjukról lemaradva, csatlakozhassanak hozzánk.

Felkészült és lelkes idegenvezetőkkel vágtunk neki a kalandnak, mely során a Dottika városnéző kisvonattal közleltettük meg két csoportra osztva a kiindulási helyszíneket, ahonnan azután gyalogosan jártuk be a kitűzött útvonalat.

A Eszterházi Károly Katolikus Egyetem, a Líceum előtt megállva, megtudhattuk, hogy a névadó püspök az 1700-as évek második felében építtette azzal a céllal, hogy Magyarország első egyeteme létrejöhessen, azonban egyetemi rangot csak 2015-től, néhány évszázaddal később kaphatott.

Az impozáns épülettel szemben található a bazilika, amely az ország második legnagyobb temploma. Az 1800-as évek első felében épült, és büszkén hirdeti, hogy a város több mint 1000 éve egyházi székhelyként is meghatározó, az első püspökségek egyike, majd 1804-től érsekség. A frissen felújított főszékesegyházat sajnos nem tudtuk megtekinteni, mert az egyetem diplomaátadó ünnepségét tartották aznap.

Folytatva utunkat, az Érseki Palota komplexumának impozáns belső udvarán megállva nyertünk bepillantást annak mai és korábbi funkcióiról.

Eger város főtere, a Dobó tér felé közeledve rövid megállót tettünk az Érsek utcában, az „Egri Csillagok sétányán”, ahol csillagot formáló díszkövek állítanak emléket a helyi hírességeknek. A Dobó tér a török időkben piacként működött, amelyről a korábbi felújítás során feltárt számos épületmaradvány tanúskodik.

Tovább folytatva utunkat, az Eger-patakot keresztezve megpillantottuk a minaretet, a 17. századi török építészet ma is álló legészakibb emlékét, majd köz-

vetlen szomszédságában *Kopcsik Lajos* cukrász életművét, a Marcipániát néztük meg. Ő alkotta meg azt a cukrászművészetet, amit röviden úgy jellemezhetünk, hogy „mindent a szemnek, semmit a szájnak”. Itt található az úgynevezett „Barokk szoba” is, ahol a padlótól a mennyezetig, minden cukorból készült, talán csak a páraelszívó nem.

A várfalsétányon keresztül – ahonnan pazar kilátás nyílik a városra – jutottunk el a magyar történelem és kultúra egyik legmeghatározóbb építményéhez, az egri várhoz. Itt fegyverbemutatót vettünk részt, ahol bepillantást nyertünk a korabeli hadviselés egyes elemeibe, az akkori fegyverek használatába, majd a Hősök termébe, ahol a szobrok között *Dobó István* várkapitány síremléke is helyt kapott. Szakvezetéssel az egri vár kazamatarendszerébe is lejuthattunk, amely talán az egyik legizgalmasabb helyszín. *Gárdonyi Géza Egri csillagok* című regényében is nagy szerepet kapott a török elleni harcban, és mind történelmi jelentőségét, mind műszaki megoldásait, mind méretét tekintve egyedülálló az országban. A vár északi kapuján kilépve, néhány perces sétával jutottunk el Gárdonyi Géza egykori lakóházához, ahol a híres regényt írta.

Tartalmas és rendkívül izgalmas városi kalandunk után városnéző kisvonatokra ülve, Eger legnagyobb – közel 200 pincét számláló – borpincés területe, a Szépasszony-völgybe mentünk, hogy egy borospincében, borkóstolóval vezethessük le a nap fáradalmait.

Szöveg és kép: **Ifj. Ősz Gusztáv,**
EGERERDŐ Zrt.

Az erdőgazdálkodás árnyékos oldala a Szilvásvárad Erdészetről

A program során az Ózdi járás területén kezelt állami „erdőkkel”, azok maradványával ismerkedtek meg a résztvevők, helyi kollégák keserű humorával fűszerezve.

Egerből elindulva, Farkaslyuk település irányából érkezett a busz Ózdra, ahol már a buszon elkezdődött a program, hiszen a várost ölelő dombokon kollégáink alapos körütekintés után sem láttak középkorú vagy idős erdőállományokat.

Az első terepi megállónál főként a vegetációtüzekről, azok mértékéről esett szó, a térség egészében, illetve az adott helyszínen is. Kollégáink bemutatták az állandósított tűzpásztát, melyre nagy szükség van egy-egy tűzveszélyes időszakban.

A védekezésben résztvevő erdészek sokat meséltek saját tapasztalataikról, élményeiről. Érdekes volt összevetni az ország más tájairól érkező kollégák és a helyiek tapasztalatát. A vendégek szakmai pályafutásuk alatti 1-1 tüzeset- emlékeztek a saját kerületükben, míg az ózdi kollégák sok negatív élményről számoltak be, melyek közül a legemlékezetesebb, amikor 11 napig folyamatosan tüzet kellett oltaniuk.

A tűzkárral kapcsolatosan két erdőrésztet tekintett meg a csoport. Az Ózd 27 A mesterséges felújítás, bár papíron 10 éves, 3 évvel ezelőtt egy szűk óra alatt vált a tűz martalékává. Az Ózd 20 B erdőrésztet, mely erdei és fekete fenyő kopárfásításnak indult, mára iskolapéldája lett az akác tűz által elősegített terjedésének.

Következő állomáshelyként a hírhedt Ózd Hétes-telep folytatásában fekvő hétes-völgyi salakteret és az azt

körülvevő állami erdőket látogatták meg a terepi program résztvevői. A szegregátumon átvérve, a holdbéli tájon annak kialakulását ismertették kollégáink, vagyis hogy az Ózdi Acélművek

működésének hosszú évtizedei alatt a kohászati melléktermékként képződő kohósalakot iparvasúttal hordták ki a legközelebbi Hétes-völgybe. Így megváltoztatva annak klímáját és a völgy elején lévő telep élhetőségét is.

A jelenlegi lakók kényszerből vagy üzleti okokból, de látogatják a környező állami erdőket, azokat örök fiatalságra kárhoztatva. Kollégáink a falopások mértékéről, a megelőzés eszközeiről is beszéltek, ebben a témában sajnos már több információja volt az ország minden tájáról érkező vendégeknek is, de a helyi mértéken mindenki elcsodálkozott.

A két terepi megálló után az Ózdi Muzeális Gyűjtemény és Gyártörténeti Emlékparkban, annak vezetőjével izgalmas tárlatvezetésen vettünk részt, megismerve a város, a gyár és a környezeti múltját és fejlődését. Kitekintést kaptunk az itt élő népcsoport, a barokk, a legkeletibb palócok motívum- és szokásvilágára.

Rövid buszozás után az arló-dobronyai fatelep hűvös téglalapjában költöttünk el egy finom ebédet, előételként házi sajtok és egy izgalmas diavetítés szolgált. Mivel sem vegetáció-tűz-, sem falopásszezon nincsen, így az elmúlt évek fotógyűjteményével és a hozzájuk tartozó kiegészítésekkel lett teljes a délelőtti kép. Ebéd után az Arló ivánkapusztai „kiskastélyt”, az azt körülvevő almáskertet nézték meg látogatóink, így impozáns helyszínen sikerült lezárni a tartalmas terepi napot.

Szöveg és kép: **Bárdos Bence,**
EGERERDŐ Zrt.

A dendromassza energetikai hasznosításától az erdőfeltárásig

Magyarországnak magas az energia-hordozó-importfüggősége. Fűtés szempontjából legjelentősebb a földgáz aránya, aminek 80%-át importáljuk. A tűzifa hatékony elégetésének fontosságáról keveset beszélnek az erdész és energetikai szakemberek.

Kétségtelen, hogy az elégetéssel rövid idő alatt kerül vissza a levegőbe a fában megkötött szén, míg az erdőben korhadó faanyag teljes lebomlása évtizedekbe telik, különösen, ha azt is mérlegeljük, hogy a korhadó faanyag további lebontó szervezetekbe épül be. De egyszer ezek a szervezetek is elhalnak és lebomlanak. Tehát több évtized alatt visszakerül a széntartalmuk döntő része a levegőbe.

Mégis miért érdemes akkor hatékonyan elégetni a fát? Mert a faanyag elégetésével fosszilis energia-hordozót váltunk ki. Tehát a fa elégetésével légkörbe juttatott szén a tartamos erdőgazdálkodás révén újra beépül az erdők faanyagába, és ezzel fűtőérték-arányosan kevesebb, évmilliók alatt megkötött szén kerül a légkörbe.

Valóban az a jövő nemzedékének az érdeke, hogy ne éгessünk gazdaságosan, más célra nem használható faanyagot? A magyarországi fakitermelés fele tűzifa, de a hasonló piaci értékű és felhasználhatóságú választékokkal (papírfá, rostfa) együtt kétharmada sarangolt választék.

Felismerve, hogy a vevők magas színvonalú kiszolgálását biztosító logisztikai bázis nemcsak a magasabb haszon, hanem a marketing értéke miatt is fontos, 2010-ben elkezdtük ennek a bázisnak a kialakítását.

Az induláshoz – helyszínként – rendelkezésre állt az eger-felnémeti telepünk, valamint abban az évben lehe-

tőségünk nyílt, pályázat keretében, gépeket is vásárolni. Ezek közül a legjelentősebb egy chipper truck mobil aprítógép, valamint egy teleszkópos homlokrakodó volt.

Ugyanekkor elkezdtük a telep burkolt és fedett felületének a növelését is. A 2017. évben a rostált apríték hatékonyabb előállítására egy rázóasztalos rostát vásároltunk, amelyet egy magyar gépgyártó vállalkozás a saját igényeinkre tervezett meg és gyártott le. Az alapanyag (hosszú tűzifa) telepen belüli mozgatását, illetve az erdészeti egységeinktől történő beszállítás egy részét egy saját üzemeltetésű rönkszállító teherautóval oldjuk meg. A telepen két daraboló-hasító gép is működik. Hídmérleg biztosítja az általunk kiadott apríték és darabolt tűzifa hiteles tömegének megállapítását.

A program keretében meglátogattuk a felsőtárkányi Bambara Hotelt, mely

aprítékot használ a használati melegvíz előállítására és a fűtéshez.

Az EGERERDŐ Zrt. erdőgazdálkodási alaptevékenységének biztosításához, mintegy 800 kilométernyi műszelvényes feltárási hálózattal (közeli-nyomok nélkül) rendelkezik. A fenti mennyiségből

mintegy 300 kilométernyi úthálózat burkolt, időjárásbiztos erdészeti feltárási út.

Ennek az infrastruktúrának a folyamatos fenntartását és fejlesztését társaságunk Műszaki Üzeme végzi. Az üzem elsődleges feladata a társaság tulajdonában, ill. kezelésében lévő feltárási hálózat és az ezekhez tartozó műtárgyak karbantartása, felújítása és szükség esetén újak kiépítése. Az útkarbantartási munkákat három gréder, két árokásó és egy úrszelvény/rézsű karbantartó adapterekkel felszerelt traktor végzi. Továbbá saját üzemeltetésben rendelkezünk egy harvester- forwarder géppárral is.

A terepi program utolsó elemeként részt vettünk a Felsőtárkányi Állami Erdei Vasút felújított gördülőállományának átadásán, majd a finom ebéd után visszatért a csapat Egerbe.

Urbán Pál, EGERERDŐ Zrt.

Képek: **Babiczkai László**, EGERERDŐ Zrt.

Felsőtárkányi kalandok – tölgygazdálkodás a Bükkben

A buszok 80 fővel Felsőtárkányon keresztül a bükkzsérci Gerzseny-háznak vették az irányt, ahol először a résztvevők egy általános ismertetőt hallhattak az EGERERDŐ Zrt. és a Felsőtárkányi Erdészet működéséről *Gyenes István* erdészvezetőtől.

Az erdészet a Bükk-fennsík peremét alkotó kövek vonulatától délre a felsőtárkányi-medencében, valamint Bükkzsérc, Cserépfalu, Cserépváralja, Bogács és Tard községterületein gazdálkodik.

Mivel az Erdészet területének és az élőfakészletének az 51 %-át a kocsánytalan tölgy fafaj teszi ki, ezért a gazdálkodásunk irányát is ez határozza meg. Zömében vágásos üzemmódban, természetes felújítással kezeljük ezeket az erdőállományokat. Szerencsére az elmúlt időszak kedvező feltételei miatt (bő KTT makktermés, ASP miatt eltűnt

vonulatára. Innen is jól megfigyelhető volt a korábbi vágásos gazdálkodás eredménye, a nagy területű erdőhasználat.

A Bükkzsérc 34J erdőrésszel 2023-ban elvégzett végvágásán ereszkedtünk le az alsóbb térszintre. Ezt a tölgyest is kétszer bontottuk, majd az igen jó KTT újulatra tavaly januárban történt a véghasználat. A fakitermelés elvégzése során külön figyelemmel voltunk arra, hogy az odvas, talponszáradt fákat megahagyjuk, ill. az alsó lombkoronaszintben lévő kisebb gyertyán fákat ne vágjuk ki, mert a nagy nyári napsugárzás elől védeni fogja az újulatot.

Iff. Reményfy Lászlóval együtt (aki korábban műszaki vezetőként itt dolgozott) felidéztek a bükkzsérci katlan kultúrtörténeti emlékeit, miközben a csodálatos hegyvidéki panorámában

vaddisznóállomány) jelentős természetes újulattal rendelkezünk a bontó- és végvágások elvégzéséhez.

A természetvédelemmel együttműködve, az erdőkezelést több bontással, kisebb vágásterülettel, több hagyasfával tervezzük az általában meredek hegyoldalon álló, sarj eredetű tölgyesekben. A fiatalabb állományainkban javafa jelöléssel próbáljuk a jövő tölgy rönkjeit megnevelni, a megfelelő koronaszervezetet kialakítani.

A gyalogtúra elején egy klasszikus többlépcsős felújító vágást néztük meg a Bükkzsérc 24G erdőrészben, majd érintettük a Bükkzsérc 35C erdőrészt, egy NFGY korú (78 éves) elegyetlen KTT állományt, amelyben *dr. Csépanyi Péter* segítségével a javafa jelölés jelentőségét mutattuk be.

Ezután fölkapaszkodtunk a Csipkés-tetőre, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a Felsőtárkányi-medencére, a kövek

gyönyörködtünk. Menet közben megtekinttük és kipróbáltuk a meredek hegyoldalakban alkalmazott műanyag facsúsdzát, amellyel a nehezen megközelíthető terepről is hasznosítani tudjuk faanyagot.

Az Erdészetnél komoly problémát jelent a lucfenyőszáradás, így egy egészségügyi fahasználatot is érintettünk a túránkkal. A Bükkzsérc 33D erdőrésszel mesterséges erdőfelújításáról *Jamrik Máté* műszaki vezető számolt be (a telepadothasználatoktól függően gépi és kézi talajelőkészítés utáni KTT makkvetés).

A gyalogtúra után a Papsági Turistaházban fogyaszthattuk el frissítőnket, majd egy koszorút helyeztünk el a Bükkben szolgáló erdészek és vadászok tiszteletére felállított emlékoszlopnál.

A tölgygazdálkodásunk részét képezi a megtermelt tölgyrönk értékesítése is. A jó minőségű rönk egy részét hordódonga alapanyagként értékesítjük. A

kádárok elmondása szerint, a „tárkányi tölgy” igen jó ízt ad a bornak, és nagyon keresett áru az itteni anyagból készült hordó. Ezt szemléltetve *Erdei Szabolcs* felsőtárkányi hordókészítő vállalkozó egy hordókészítési bemutatót tartott, mely nagyon tetszett a vendégeknek.

Gyenes István, EGERERDŐ Zrt.

Képek: **Fodermayer Vilmos**,
GEMENC Zrt.

Gyümölcs- és kőcultúra a Bükkalján

Az 50 éves Síkfőkút Projektnek Szőlőskén otthont adó idős cseres-tölgyes állomány hús árnyat adó fái alatt a Debreceni Egyetem részéről *dr. Mészáros Ilona* professzor emerita projektvezető, *dr. Oláh Viktor* egyetemi docens, valamint helyi munkatársuk, *Misik Tamás* adjunktus fogadta a tanulmányút résztvevőit.

A professzor asszony bemutatta a *Jakucs Pál* által létrehozott, gazdálkodói behatásoktól mentes kutatóhely múltját s jelenét. Kitért a tölgypusztulás idején különösen aktív, terepi konzultációkban gazdag időszakra, ami nagyon termékenyen hatott az itteni kutatások akkori résztvevőire. Számos hazai és nemzetközi kutatás helyszínévé szolgált és szolgál jelenleg is ez a több mint 20 ha-os erdőrészlet, amelyek közül egy amerikai-magyar együttműködésben megvalósuló avarvizsgálati projektre részletebben kitért a professzor asszony. Az alapos történeti áttekintés után tő mellett kaptunk ismertetést a vizsgálatokhoz alkalmazott automatizált mérő- és adatrögzítő rendszerekről, amelyekkel a meteorológiai és a biomasz szintézisére vonatkozó adatokat nyerik.

A második helyszínen, a noszvaji Gazdaházban a Bükkaljára jellemző gyümölcsstermesztésről és -feldolgozásról kaptunk átfogó képet *Majnár*

Józsefné autentikus előadásában, aki évtizedek óta foglalkozik kistermelőként gyümölcsfeldolgozással, elsősorban lekvárkészítéssel.

Vidám történetek keretében mesélt a településen napjainkban is sokak által gyakorolt lekvárkészítés fortélyairól, mely tevékenység legkedveltebb alapanyaga a szomolyai cseresznye és a noszvaji szilva. Kitért a saját kistermelői tevékenységének fejlődésére is, ma már elmondhatja, hogy termékeit az ország számos pontján ismerik és kedvelik. S hogy az erdész kollégák maguk is meggyőződhetnek, hogy milyen finomak ezek a lekvárok, a bemutató kóstolással zárult.

Harmadik állomásunk, a szomolyai Riolit Barlangszállás volt. Itt a program tematikájának a másik összetevőjére, a térségre jellemző kőcultúra egy elemének a bemutatására került a hangsúly. A vulkáni eredetű riolitufa lakhatásra történő hasznosításának modern megvalósulását tekinthettük meg hozzáértő segítséggel. Házigazdáink, *Sós László* és *Papp Magdolna* bemutatták, hogy rengeteg munkával és szorgalommal milyen színvonalas és igényes szálláshelyeket alakítottak ki a múltban lakott, de később magára hagyott vagy pusztító módon használt egykori barlanglakásokból. A barlanglakások megtekintése

mellett a csoport résztvevői megtekinthették a Bükkalja csodáit bemutató „Kőből faragott világ” című kisfilmet.

Útitársunk, a kiváló nyári időjárás elcsúszott minket az utolsó programunk helyszínére is, *Kaló Imre* erdész-borász pincéjéhez, ahol melegszívű fogadtatásban volt részünk. Házigazdáink, a 2011-es év Borászok Borásza köszöntötte az egybegyűlteket, majd megmutatta a pincéjét, amit borkóstoló követett.

Imre barátunk pincéjének legjavával, legféltettebb kincseivel örvendeztetett meg bennünket. Aki végig bírta tartani az iramot, bizony elcsodálkozhatott, hogy az Isten áldotta magyar föld mire képes, ha az ember kellő alázattal, szaktudással, az isteni és természeti törvényekhez alkalmazkodva fogja művelésre. A kiváló borok ízlelgetése mellett legalább akkora, ha nem nagyobb élmény volt vendéglátónk világlátásának, életszemléletének megismerése, amely az első perctől az utolsóig átsütött minden egyes mondatán.

A napot Szomolyán a Községi Házban fehér asztalnál fejeztük be. Bivalysült került a tányérokra, s a megelőző borkóstolóhoz méltó borok a poharakba.

Babiczki József, EGERERDŐ Zrt.

Képek: **Komáromi Róbert**, EGERERDŐ Zrt.

A kisvasutak nyomában

Az egri vasútállomásról jó hangulatban indult útnak a csapat Felsőtárkányba, ahol a tóparton található kisvasúti megállónál a Felsőtárkányi Állami Erdei Vasút kollektívája várta az érkezőket frissen főzött kávéval.

A napindító elfogyasztása után vonatra szálltunk, és célba vettük a Stimeczházi végállomást. Utunk során elhaladtunk a 2021-es Vadászati és Természeti Világkiállítás emlékére létesített 1 hektáros kocsányos tölgyes célállományú erdőtelepítés mellett, melyről bővebb tájékoztatást kaptak a program íránt érdeklődők.

A Stimecz-házhoz érkezve a Felsőtárkányi Erdészet dolgozói vártak frissítőekkel, hogy újult erőre kapva vágthassunk neki a 6 km hosszú gyalogtúrának.

Ezek után az erdészet főbb ismertetőjegyei és adottságai kerültek bemutatásra, majd Kovács László vasútüzemvezető bemutatta a C-50-es mozdonyokat. Átfogóan külön kitért a kisvasút eredeti rendeltetésére, a létesítés egykori mozdatórugóira, majd felvázolta a jelenkori sajátosságokat és az aktív gördülőállomány innovatív fejlesztését, valamint annak eredményeit.

Mindezt követően útnak indultunk, és irányba vettük a legvégső úticélt, a Vöröskő-forrást. A gyalogtúra interaktív volt, szemléltetve lettek a közelmúltban megvalósult közjóléti beruházások, a tanösvény, valamint a terület jellegéből adódó erdőgazdálkodási sajátosságok.

A forrás közvetlen közelében beiktattunk egy megállót a Felsőtárkány 92/B és 100/B erdőrészeknél. Bemutatóra került a 2023-ban végrehajtott egészségügyi fakitermelés, melyre a magas kőris rohamosan felgyorsuló pusztulása miatt volt szükség. Az útszakasz gyalogos forgalma fokozott, és ebből adódóan a balesetveszély lehetősége is sokkal nagyobb valószínűségben áll fenn, a beavatkozás nem tűrt halasztást. Szemügyre lett véve a fakitermeléssel érintett terület, a hagyásfa-hálózat, ismertetve lettek a visszahagyási irányelvek, valamint a jelölés és végrehajtás szempontrendszere.

Elérkezve a végső úticélhoz, élénk tárlkozott az időszakos Vöröskő-forrás, mely egy különleges – bár döntően emberi kéz hatására kialakult –, természeti képződmény, mely az év kü-

lönöző időszakában, legfőképp a téli hóolvadáskor mutatja meg valós pompáját. Jelen esetben a természet úgy gondolta, hogy a pompa várásson magára, látogassunk vissza más időpontban, így csak szerényen mutatta meg egyedi vonásait. A programon résztvevők felfrissíthették magukat a forrás jéghideg és finom vizével, majd egy kis pihenő után visszaindultunk a Stimeczházi végállomáshoz, ahol a kisvasúti szerelvény már várt minket, hogy visszaszakatoljunk az Egeres-völgybe.

Megérkezve, az egeres-völgyi vadaspark közvetlen szomszédságában sátrak és a filagória adta árnyékban már megerítve vártak minket egy kellemes ebéddel. Bátran lehetett választani a legényfogyó leves és a szarvasgulyás finom repertoárjából.

Az ebéd végeztével a modernizált gördülőállomány ünnepélyes átadása következett, melynek végén, a mozdonyok kivitelező általi bemutatása során még részletesebben szemügyre lehetett venni a technikai részleteket.

Grédics László, EGERERDŐ Zrt.

Képek: **EGERERDŐ Zrt.**

Felsőtárkányi Erdészet

A Bükk fennsíkján

A Bükk-fennsíkra látogatók egy, az Olasz-kaputól kiinduló körtúra során ismerhették meg a térség páratlan természeti szépségeit, kulturális értékeit, erdőgazdálkodási különlegességeit.

A neve ellenére ez a szabdalt terület korántsem sík, hiszen a kimagasló hegygerincek közé ékelődő változatos méretű gyepek számos karsztformát rejtnek, például a sokszor nyáron is fagyos teberket, amelyek 20-30 méteres mélységükkel eltérnek a környezetüktől. Mikroklimatikus viszonyaiknak köszönhetően nehezen telepszik meg bennük fás vegetáció. Ennek egyik legjellemzőbb példája a borókabokrokkal tagolt Zsidórét, melyet a természetvédelmi értékek fenntartása érdekében kaszállással hasznosítunk, ott, ahol a kibúvó sziklák és a lejtviszonyok engedik.

A gyepek különösen érzékeny területek, ezért a fahasználatok során tiltott területnek kell őket tekinteni, és így sok esetben a kitermelt faanyagot hatalmas kerülőkkel tudjuk csak a rakodókra hozni. Elődeink ennek is köszönhetően komoly kisvasúti pályahálózatot építettek ki, melyre a jelenlegi feltáró hálózat is sok esetben ráépült.

Bemutattuk az erdőtervi előírásoknak megfelelő, kisméretű lécekből kiinduló száraló vágásainkat is, ahol az elmúlt 15-20 év elteltének köszönhetően megindult a differenciálódás, és bár vágásos üzemmódban gazdálkodunk, a módszer megfelel a védett területeken elvárható, folyamatos erdőborítást biztosító gazdálkodási módnak. Bizonyítja ezt talán az is, hogy annak ellenére, hogy számos turistaút hálózta be területünket, aránylag konfliktusoktól mentesen végezhetjük tevékenységünket.

A program során a megtekintettük a médiában és a közösségi oldalakon is nagy port kavart tar-kői véghasználatot, ahol mindenki személyes benyomást szerezhetett arról, hogy egy szakmai, törvényi szempontoknak megfelelő fahasználatból milyen ügyet lehet

kreálni. A résztvevők betekintést kaphattak a Bükki Nemzeti Park Igazgatóság és az EGERERDŐ Zrt. összetett és bonyolult kapcsolatrendszerébe.

A klímaváltozás ezt a területet sem kíméli, de a kései fagyok és a zord időjárás még továbbra is jellemző. Ez a sekély talajú, pusztuló lucfenyvesek felújításánál jelent problémát, ahol a bükk csemete már nem érzi jól magát, a tölgy pedig még nem. Célunk a felújítások során elegyes, ellenálló állományok létrehozása, de a technológiát és a fafajösszetételt még keressük. A probléma a bükki Őserdővel határos, elegyetlen lucos esetében lesz a legégetőbb, melyre a természetvédelmi kezelővel együtt keressük a megoldást. Bemutattuk, hogy természetes úton, pontszerűen megindult a felújulás, viszont 16 ha-on nem tud hatékonyan létrejönni.

A fennsík jellemző fafaja a magas kőris, aminek a pusztulása szintén meg-

gyetlen kőriseseket és kőris elegyes lucosokat kell felújítanunk...

A program egyik legkülönlegesebb része a *Király Lajos* javaslatára, már az 1930-as évek óta védettséget élvező bükki Őserdő felfedezése volt. A 180-250 éves fák között sétálva *Bartha Attila* természetvédelmi őr megismertette a résztvevőkkel az erdő történetét, a terület védett értékeit, az idős fák különleges szerepét, és tájékoztatást adott a farkasok és medvék jelenlegi állományairól.

A program során a gasztronómiai élményt a terepi ebéd mellé a Csernelyi Derelyések Hagyományőrző Egyesülete biztosította helyben készült dereglyével, a kulturális programot pedig a Bükk-fennsík "fehér sziklái", a lipicai lovasfogat szolgáltatta.

Bognár Bence, EGERERDŐ Zrt.

Képek: **EGERERDŐ Zrt.**

Szilvásvárad Erdészeti

A Szalajka völgyében – erdőgazdálkodás és ökoturizmus

Szilvásváradra való megérkezésünk után a Szalajka-völgy fatelepi indítóállomásán volt a gyülekezés.

A felszállást követően kezdetét vette a programunk első és egyben egyik fő attrakciója, a vonatozás, mely az ide látogató vendégek, turisták kihagyhatatlan programját is képezi.

Miután megérkeztünk a kisvasút végállomására, a Gloriét-tiszásra, először *iff. Kovács László* ismertette a nap programját, illetve bemutatta a Szilvásvárad Állami Erdei Vasút működését, eszközeit, látogatottsági adatait.

Helyi érdekességek és régmúlt idők bemutatásával *Schmotzer András* nyugalmazott vezérigazgató színesítette a napot, és csalt sok esetben mosolyt, csodálkozást a kollégák arcára.

A program a Szalajka-völgy bemutatásával folytatódott, illetve az erdőgazdálkodás és az ökoturizmus kapcsolatát vette górcső alá. *Tölgyesi Gergő* kíséretében először az Istállós-kői-ősemberbarlang alatti területre tettünk egy rövid kitérőt, ahol a 2017-ben bekövetkezett természeti csapás, a

zások alkalmával is bemutatásra kerülnek ezek a szakmai feladatok, melyek láttán sok esetben nemcsak a gyerekek, hanem a pedagógusok szeme is tágra nyílik, mivel nem is gondolnák, hogy milyen külön engedélyek, illetve külön technológiák alkalmazása mellett tudunk csak ezen a mesészerű területen gazdálkodást folytatni.

Miután kiértünk a múzeumból, hamarosan ismét népszerű látnivalóval ismerkedhettek meg a kollégák, mely a Szikla-forrás és a mellette található

a völgyben található pisztrángnevelő telep is, illetve egy kis gasztronómiai ízeletet is kaphattak vendégeink. Természetesen pisztrángból készült apró falatkák várták a kóstolni vágyókat.

A program zárásaként a Fátyol vendégháznál ebédeltünk, ahol helyi ízeletet, helyi kulináris fogásokat kóstolhattak meg a résztvevők.

Tölgyesi Gergő EGERERDŐ Zrt.

Képek: **Andrési Pál (1–3),**

EGERERDŐ Zrt. Szilvásvárad

Erdészeti (4)

hókar felszámolásának rövid bemutatására került sor. A programon résztvevők láthattak olyan területet is, ahol komplett erdőrészek váltak a földdel egyenlővé.

Visszafelé indulva a völgyben a következő népszerű természeti csoda helyszínére, a százezreket ide csalogató Fátyol-vízeséshez érkeztünk.

Továbbhaladva betértünk a Szabadtéri Erdészeti Múzeumba is, ami erdei iskolai foglalkoztató is egyben. A helyszínen bemutatásra került több olyan ősi mesterség és hozzá kapcsolódóan több olyan eszköz is, ami szintén nagy népszerűségnek örvend a térségben.

Látható volt, hogy egy turisztikailag ennyire frekventált területen is lehet erdőgazdálkodási tevékenységet folytatni. Noha közel sem olyan egyszerű, mint normál esetben. Oktatási célú foglalko-

Pénzes-tó volt. Rövid bemutatás során megismerhették a Bükk hegység vízgyűjtő területeit, a karsztvíz útját egészen a Bükk-fennsíktól a heglábi részekig. Természetesen nem mehettünk el szó nélkül a víz minősége mellett sem, ami nagyon fontos részét képezi a helyi flórának és faunának.

Miután elhaladtunk a Keltető-ház mellett, ami a pisztrángnevelés első állomásának tekinthető, abból a szempontból is fontos volt megemlítenünk a fentieket, mivel a Szalajka-völgyben két olyan halfajta is él, amely nagyon érzékeny a víz minőségére, és csak a legjobb minőségű, legtisztább vizekben képes élni és szaporodni. Ezek a fajok a sebes és a szívárványos pisztráng. E halfajok természetes és mesterséges szaporításáról is szót ejtettünk, *Sáfrány László* előadásában. Bemutatásra került

Parádfürdő környéki barangolások – múlt-jelen-jövő

A Vándorgyűlés egyetlen mátrai programjának első állomása a recski Nemzeti Emlékpark volt, ahol a múlt nyomasztó örökségét ismerhettük meg. A háromnegyed órás buszozás után a volt kényszermunkatábor területén köszöntötte a közel 50 fős erdész csapatot Nagy Sándor, Recsk polgármestere. Dr. Bank Barbara történész, a hely kiváló ismerője és kutatója mutatta be a 1950 októbertől és 1953 őszé között, az Államvédelmi Hatóság (ÁVH) által működtetett kényszermunkatábort. A szovjet mintára szervezett táborban a

bíróági ítélet nélkül idehurcolt mintegy 1500 fogvatartottat minimális létfeltételek között dolgoztatták folyamatosan a kőbányában. A rabokat sokszor állati kegyetlenséggel fenyegették, kínozták, éheztek. A táborban a társadalom minden rétegéből voltak foglyok, s mindenkinek megvolt a saját története, hogy miért került Recskre.

A rövid, de a hely nyomasztó hangulatát érzékeltető séta során a résztvevők személyes, közeli hozzátartozóiktól származó beszámolóit tették még hitelesebbé, átélhetőbbé a tudomá-

nyos, történelmi tényeken alapuló szakvezetést. A hely mindenképp érdekes arra, hogy egyszer mindenki felkeresse, hogy a múlt sötét, embertelen, kegyetlen oldala se merülhessen feledésbe soha.

Ezután továbbutazunk Parádra, az egykori Károlyi család bitokára. A Károlyiak (gróf Károlyi György, fia: gróf Károlyi Gyula és unokája: gróf Károlyi Mihály) nagyban hozzájárultak Parád és Parádsasvár arculatának kialakításához, kastélyokkal, parkokkal, fürdőkkel, impozáns fasorokkal, vadászházakkal.

Az Ilona-völgybe is egy ilyen fasor között érkezünk meg, közben a buszból megtekintve a tíz éve elpusztult, de később védelmet kapott Rákóczi-fát, a Mária-képet, a Csevice-kutat és mellette a két éve kialakított játszótér és erdei tornapályát.

Az Ilona-völgyi vízeséshez induló séta során bekapcsolódtunk a *Muzsikál az erdő – Mátrai Művészeti Napok* programsorozathoz. A Szabó Lajos erdőmérnök által már 21. alkalommal megszervezett rendezvénysorozat az erdészeti ágazat fontos kapcsolódási pontja a társadalommal, a művészvilággal. Fő célja: közösségünket környezettudatos, fenntartható életvitel irányába fordítani az erdő és a zene, a művészetek erejével. Az erdőpedagógia, a környezeti nevelés új módszertanát vezette be a fenntarthatóságra nevelés megvalósulásáért, az erdőről, az erdőgazdálkodásról alkotott valós kép kialakításáért. A *Muzsikál az erdő* rendezvények különleges erdei helyszíneken a családok valamennyi generációja számára nyújtanak testi-lelki feltöltődési lehetőséget.

Az Ilona-völgyi vízesés megtekintése után különleges helyszínen, az Ördögátnál igazi erdei, zenei élményben lehetett részünk, a *Muzsikál az erdő* által ihletett népzenei alapú album ősbemutatójára, a *Corpus Harsona Quartett* és *Szokolay Dongó Balázs* által.

A koncert után visszasétáltunk a tiszásra, ahol a lelki feltöltődést követően finom ételek vártak minket. A *Csányi tejüzem* fantasztikus sajttárai mellett a *Gubala család* helyben készített palóc gulyása és házi rétesei enyhítették éhségünket, hűtött italok a szomjunkt.

Az ebéd után reményeink szerint mindenki elégedetten és jóllakottan, valamint élményekben gazdagabban szállt fel a buszra, mellyel visszautazott a csoport Egerbe.

Somay Gergely, EGERERDŐ Zrt.
Képek: **Koren Bence**, EGERERDŐ Zrt.

Barangolás a Heves–Borsodi-dombság vidékén

Magyarország északi peremén, a Mátra és a Bükk hegyvonulatai között elhelyezkedő Heves–Borsodi-dombság (mely Vajdavár-homokkővidék, illetve Óbükk néven is használatos) a turisták előtt még ma is kevésbé ismert tájegység, annak ellenére, hogy itt található az ország legnagyobb egybefüggő erdősége. Népségét hevesi oldalon a palócok, borsodi felén a barkók alkotják.

Az első programhelyszín megközelítéséig a résztvevők *Ficzere Mónika* és *Beniczki János* által hallhattak többek között a Pétervásárai Erdészet múltjáról, a palóc nép szokásairól, sajátosságairól, Vidróczki Marci és *Fazola Henrik* dombvidéki vonatkozásairól. Az út során megfigyelhették a vidék jellegzetes geológiai arculatát. Meghatározó a könnyen erodálódó homokkő (palócul apoka) alapközet, s az így kialakult meredek falú, szakadékos mellékvölgyek, 500 méter feletti csúcsok, éles gerincek, törmeléklejtők, melyek sokszor inkább középhegységi jelleget adnak a dombvidéknek.

Ebből üde színfoltként emelkedik ki a Fehérszék nevű riolitufa-képződmény, melyet Mátránovák község felől első állomáspontként tekintettek meg rövid túra után a résztvevők. A természet erői mind a mai napig formálják a felszínt, eróziós árkokat, kis völgyeket,

cukorsüvegszerű tufapiramisokat hozva létre, melyhez hasonlólt Kappadókiában és Dél-Dakotában látni. Erről a holdbéli helyszínről jó panoráma nyílt a tájegység jellegzetes domborzatára, erdőtársulásaira. Így az erdészet bemutatása is itt történt, *Antal József* műszaki vezető által. A főként cseres-tölgyes állományokkal rendelkező erdészet 10 610 hektárjából 21%-on extrazonálisan, középhegységi bükkösök találhatók.

Az egész dombvidék alatt nagy kiterjedésű, gazdag szénlelőhelyek találhatóak, melyek a bányászat révén körülbelül egy évszázadig jelentettek megélhetést a környéken élő embereknek. A rövid fehérszéki túra után a résztvevők visszatértek Mátránovákra, ahol *Répás László* tárlatvezetésével megtekintették a Bányász Emlékház kiállítását, miközben az udvaron a palóc gasztonómiába is belekóstolhattak: a helyben, sparheltén sült krumplis laskát, a környékbeli termelők finomságait palóc sörökkel öblíthették le. A program pont méltó lezárásaként az emléktárna bejáratánál közösen elénekeltük a bányász himnuszt.

A terepi program második fele Pétervásáran zajlott, amelyet az ország egyik leggazdagabb, eredetileg horvát származású családja, a Keglevichék birtokoltak az 1600-as évektől. A kisváros

arculatát meghatározó műemléképületek mind e család nevéhez köthetők, melyeket *Eged János* idegenvezetésével ismerhettünk meg.

Elsőként a péterkeiek „palóc katedrálisát” csodáltuk meg, mely már mesziről tekintélyt parancsolóan emelkedik ki két tornyával mint a hazai romantikus építészet legelső képviselője.

A Keglevich-család és az egyházi épület ismertetése mellett bemutatásra került a ritkán látható, briliánsokkal kirakott szentségtartó is, melynek értéke megközelítette a templom építési költségeit. A program lezárásaként *Beniczki János* műszaki vezető megszólaltatta a Boldogasszony Anyánk régi magyar himnuszt a Moser műemlékorgonán.

Végezetül a család csodaszép barokk kastélyához tettek sétát, mely jelenleg az önkormányzat tulajdonában áll és korábban a mezőgazdasági szakközépiskola kollégiumaként üzemelt. A kastélyban jelenleg csak a díszterem, illetve *Fazola Henrik* kovácsoltvas munkái őrzik a régmúlt fényét. Az egykoron szebb napokat látott épület felújításra vár, szabadon nem látogatható, a vándorgyűlés tiszteletére nyílt erre csak lehetőség.

Ficzere Mónika, Beniczki János,
EGERERDŐ Zrt.

Képek: **Ficzere Mónika**

Zászlóátadás

A terepi programokról a résztvevők visszatértek Egerbe, hogy jelen legyenek az egyesületi Vándorgyűlések hagyományos záróünnepségén, a vándorzászló-átadáson. Ennek alkalmával *Dobre-Kecsmár Csaba*, az EGERERDŐ Zrt. vezérigazgatója feltűzte a Vándorgyűlés zászlóira az OEE 154. Vándorgyűlésének szalagját és átadta a jövő évi, OEE 155. Vándorgyűlés házigazdái képviselő *Bugán József* vezérigazgatónak (Szombathelyi Erdészeti Zrt.) és *Kardos Bendegúz* elnöknek (OEE Szombathelyi Helyi Csoport).

Köszönetnyilvánítás

Az Erdészeti Lapok Szerkesztősége ezúton köszöni meg az OEE 154. Vándorgyűlését bemutató lapszám tartalmának összeállításában közreműködők segítségét. Köszönet a szakmai felvezető anyagok szerzőinek és a terepi programokat bemutató minden szerzőnek a kéziratok megírásáért, a terepi programokon fényképeket készítő kollégáknak a fáradozásért, illetve az EGERERDŐ Zrt. minden érintett munkatársának az együttműködésért, a lapszám tartalomszerkesztésében nyújtott szervezési segítségért.

Nagy László főszerkesztő

Együttműködő és támogató partnereink:

40 ÉVE ALAPÍTOTTA AZ EGYESÜLET A KAÁN KÁROLY-EMLÉKÉRMET

A Kaán Károly-emlékérmét 1984-ben, 40 évvel ezelőtt alapította az Országos Erdészeti Egyesület és az első átadására 1985. augusztus 9-én, az Egerben rendezett egyesületi Vándorgyűlésen került sor. Ennek emlékére adjuk most közre az egyesületi kitüntetés 1984. december 6-án kelt alapítási határozatának eredeti, archív szöveganyagát.

„Kaán Károly emlékérem” alapítási határozata és adományozási szabályzata

1. Az Országos Erdészeti Egyesület „Kaán Károly emlékérmét” alapít.
2. A „Kaán Károly emlékérem”-mel az Egyesület elnöksége az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar területén olyan személyeket tüntet ki, akik huzamos időn át kiemelkedő teljesítményt mutattak fel a munkában és ezzel jelentős mértékben elősegítették a magyar erdőgazdaság fejlődését.
3. Az Egyesület az emlékérem alapításával egyben emléket kíván állítani Kaán Károly okl. erdőmérnöknek, egykori földművelésügyi h. államtitkárnak, a magyar erdészeti politika megújításért, az erdészeti tudományok és az erdészeti szakirodalom fejlesztéséért és a magyar természetvédelem megalapozása terén szerzett elévülhetetlen érdemeiért.
4. A Kaán Károly emlékérem egyik oldalán a névadó arcképe látható, „Országos Erdészeti Egyesület Kaán Károly emléké-

rem 1985” felirattal, a másik oldalon a kitüntetett nevét tartalmazó mező „A magyar erdészetért” felirattal.

5. A „Kaán Károly emlékérem” átadása lehetőleg az egyesületi közgyűlésen történik. Ha ez valamilyen oknál fogva nem volna lehetséges, a megtisztelő szélesebb körű nyilvánosság valamely más alkalmával kell az emlékérmét átadni.
6. Az emlékérmét az elnökség adományozó okirat kíséretében adja ki. A kitüntetés tényét és az adományozás indokait az Egyesület szaklapjában nyilvánosságra kell hozni, a kitüntetettek arcképével együtt. A kitüntetettekéről az Egyesület titkárságán nyilvántartást kell vezetni.
7. Az emlékérem évenként legfeljebb három személynek adható ki. A kitüntetéssel 5000.- Ft pénzjutalom jár. Az összeget azonban az elnökség a későbbiekben megemelheti, az Egyesület mindenkor jutalmazási lehetőségeinek a függvényében.
8. A „Kaán Károly emlékérmét” az Egyesület elnöksége első ízben 1985-ben adja ki, a második modern erdőtörvényünk, az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935. évi IV. törvénycikk törvénybe iktatásának fél évszázados évfordulója tiszteletére.

Budapest, 1984. december 6.

Király Pál sk. főtítkárs
Dr. Herpay Imre sk. elnök

A résztvevők névsora

Ács Péter, Acsai Gábor, Ágij László, Ágij Sándor, Almási István, Dr. Andreas Niepagen, Dr. Andrési Dániel, Andrési Pál, Andrésiné dr. Ambrus Ildikó, Antal József, Asztalos Balázs

Babiczki László, Bácsmegi László, Bagó János, Bajnai Csaba, Bajner Attila, Bajtel Gyula, Bajzát Anita, Bajzát Róbert, Bak Julianna, Bakay László, Bakó Csaba, Bakondi Donát, Balászné Hengsperger Tímea, Balázs Anikó, Balogh Erik, Balogh Kristóf, Bányai Béla, Bányai Péter, Dr. Bárány Gábor, Bárány László, Dr. Baranyi Dalma, Baráth Gábor, Barati Balázs, Bárdos Bence, Barna Péter, Bartha Péter, Barton Zsolt, Bartus József, Bata László Péter, Batki Krisztina, Bátty Dániel, Baumgartner Zoltán, Bede Zoltán, Bedő József Marcell, Békési János, Bekőné Polner Katalin Zsuzsanna, Belencsik Balázs, Belicza Zoltán, Bencsik Dávid, Bennei Zsolt, Benéné Székely Csilla, Beniczki János, Benke János, Benko Roland, Berdár Zoltán, Berecki Gábor, Berényi Attila, Béres Miklós, Berki Balázs, Bernáth István, Bertalan Róbert, Bertók Zsolt, Bicsák Zsolt, Bidló András, Bilig Zsolt, Bíró János, Bíró Norbert, Bisztri Andrea, Bocsó Gábor, Boda Ferenc, Bodolai István, Bodoncz László, Bodonyi Gábor, Bogdán Balázs, Bognár Ákos, Bognár Bence, Boldizsár Tibor Bence, Borka Róbert, Borka Viktor, Dr. Borovics Attila, Bors László, Borsik Gábor, Both Hajnalka, Bottos Judit, Bozsik Csaba, Bozsik Máté, Bozsó József, Bölcsföldi Balázs, Brandhuber Ádám, Budai Ágnes, Bugán József, Büki József

Czakó Mihály, Czanka Gábor, Czeba Péter, Czeller Márton, Czigola Gyula, Czirkó Ottó, Czirik István, Czók Csilla, Czuczor Tamás Károly, Czvitkovicsné Tóth Tünde

Csank Zsolt, Csányi Katalin, Csapó György, Császár György, Csathó Viktor, Csató Lajos, Cseh Szilvia, Cseke Bence András, Dr. Csépanyi Péter, Cseri Dávid, Csihar László, Csikós Béla, Csirke László, Csizmár Béla, Csobod László, Csók Péter, Csóka György, Csóka Péter, Csókáné Hirka Anikó, Csókáné Szabados Ildikó, Csomós László, Csonka Krisztina, Csonka Tibor, Csór Attila, Csordás Roland, Csontos Tamás

Dankó Miklós, Dányi Sándor, Dávid Gábor, Dávid József, Deák István György, Demjén Béla, Demjénné Lőrincz Ildikó, Dénes Veronika, Dimény György, Dirk Fritzlar, Dobó István, Dobre-Kecsmár Csaba, Dóda Dávid Géza, Dombóvári Dénes, Dr. Dominik Hessenmöller, Domján Sándor, Donkó Ferenc, Dósa Ildikó, Dózsa Gábor, Drabbant Zsolt, Dudás Béla, Dudás György, Dudás László Péter, Dudás Stefan

Elmer Tamás, Encsi Csaba, Eperjes Adrienn, Eperjesi Sándor,

Prof. dr. Fábián Attila Gábor, Fajger-Völgyesi Antónia, Farkas János, Farkas Lajos, Farkas Zsuzsanna, Fehér Adél, Fehér István, Fehér Sándor, Fejes József, Fekete Ádám, Fekete Gellért, Fekete József Menyhért, Dr. Feldman Zsolt, Félegyházi Luca, Ferenczi Tamás, Ficzer Mónika, Filák Attila, Fodermayer Vilmos, Dr. Folcz Ádám, Földes Péter, Dr. Führer Ernő, Fülöp Tamás, Fürjes Kinga

Gaál Győző, Gál László, Gál Sándor, Gáncs Viktor, Gángó Csaba, Gáspár Barnabás, Gazdag Izabella, Gazsi Sándor, Géci Hilbert, Gelle János Gábor, Gembinczki Ferenc, Gembinczki Ferencné, Gemer Ferenc, Gencsi Zoltán, Gerencsér Noémi, Gogola Peter, Górász László Péter, Göbölös Katalin, Göbölös

Péter, Gödörházi Gábor, Gönczi István, Göndöcs Róbert, Grédics László, Grédics Szilárd, Gregán Zoltán, Gróf Jácint, Gulyás Gábor, Gutí Eszter, Guzsván Zsolt

Gyarmati Julianna, Id. Gyenes István, Gyenes István, Gyenes Károly, Gyenizse-Nagy Balázs Ábel, Gyimóthy Kitti, Gyovai Tamás, Gyöngyössy Pál, Györffy Balázs, Győri Krisztina, Györke Gábor, Gyurcsik Ádám, Gyurcsik Attila, Gyüre Kázmérné

Hajdú László, Hajdú Oszkár, Halász Antal, Halász Gábor, Hall Dániel, Halmos Zoltán, Hamar Evelin, Hámori András, Haraszi Gyula, Hári József, Dr. Hasznits Győző, Hatos Tamás, Havaj Kornél, Heffler László, Hegedűs Béla Tibor, Hegedűs-Lippai Mónika, Hegedűs Máté, Hegedűs Zoltán, Heim Márton, Hencz Tamás, Herk Tamás, Hidas Tibor, Hermann Antal, Hlavács Zsolt, Hliva Dezső, Hofschauer Gergő, Holczbauer Gábor Sándor, Holik Blanka, Holló Bence, Homoki Mihály, Hopka István, Dr. Hornyik Zsuzsanna, Horváth Barnabás, Horváth Dénes Ákos, Horváth Flórián, Horváth Gábor, Horváth Iván, Horváth Mihály, Horváth Róbert, Hubi Árpád, Hudák Ádám, Hulják Péter, Husz Bettina, Huszár Angéla

Iberpaker Gábor, Ignác Balázs, Illés Gergely, Iski Richárd, Iskiné Vági Evelin, Isó Lajos, Ivády István, Ivády László, Iványi Ákos

Jakab István, Jakliné Mihály Bernadett, Jakubicka Richard, Dr. Jámor László, Jamrik Máté, Janács Gergely, Janicsák Lénárd, Jánosi Mátyás, Jánoska Ferenc, Jóna Zoltán, Józsa István, Józsa Tamás, Dr. Juhász Attila Simon, Juhász Pál, Ifj. Juhász Pál, Juhász Tamás, Dr. Jung László

Kaczvinszki Tamás, Kaitz Zoltán, Kajon János, Káldy József, Kanta Bernadett, Kanta Gábor, Kanizsay Gábor, Kardos Bendegúz, Karnis Pálné, Kárpáti Hunor, Kaszab Fruzsina, Katona Aladár, Kelemen Géza, Dr. Kenderes Kata, Képes Hedvig, Kincses Miklós, Király Béla, Király Géza, Dr. Király Pálné, Kis Prumik Ágnes, Kiss Csaba László, Kiss Gáspár Levente, Kiss László, Kissné Lénárt Zsófia, Kissné Szabó Gabriella, Kladiwa Tamás, Klubor József, Kocsis István Attila, Kocsis László, Kocsis Tamás, Kohajda Csaba, Komáromi Róbert, Komjáti Éva, Konrád Szilárd, Kopeczky Tamás,

Koren Bence, Kormány György, Kormos József, Korsós Dániel, Kovács András, Kovács Bettina, Kovács Boldizsár, Kovács Gábor, Kovács Gábor, Kovács Gábor Tamás, Kovács Gergő, Kovács Gyuláné, Kovács Henriett, Kovács István, Kovács János, Kovács János, Ifj. Kovács László, Kovács László, Kovács Márk, Kovács Márton, Kovács Miklós, Kovács Tamás, Kovács Viktória, Kovácsné Szabó Erzsébet, Dr. Kozma Ákos, Könnnyid Roland, Köveskúti Zoltán, Kreiner Roland, Krekk István, Krivánszky Dénes, Kronecker József, Kubicza Tamás, Kulcsár Balázs, Kulcsár Olivér, Kulcsárné Roth Matthaea, Kun Margit, Kutasi Bence, Kühn István

Laczkó András, Lajtos János, Lakatos Bence, Lakatos Zoltán, Lákovics Róbert, Lapat Attila, Lászka István Attila, Lázár István, Lázár Tamás, Lengyel Pál, Prof. dr. Lett Béla, Lévai Zsolt, Lévárdi György, Lipák László, Litauszki Tibor, Lomniczi Gergely, Loncsár Krisztina, Lucza Gábor, Ludányi Dávid, Lugossy Zoltán, Lukács Szilvia, Luzsi József

Maczala Tamás, Maczala Zsófia, Maczinkó László, Madácsi Máté, Madácsi Sándor, Magassy Erik, Magyar Endre, Majoros Gábor, Makra Zsuzsanna, Márczné Horváth Ibolya, Marcsisin Tamás, Markó András, Markó Béla, Marosi György, Marozsán Zoltán, Márton István András, Martos Ákos, Mayer Gábor, Meditz Andrea, Menyhárt Andrea, Merczel István, Mesics Bertalan, Mészáros Erzsébet, Mészáros György, Mézes Gergely, Mikész Zoltán, Millei Dániel, Misurák Róbert, Mocz András, Mocz Erika, Molnár Csaba, Molnár Dániel, Molnár József, Molnár Levente, Molnár Péter, Molnár Richárd, Molnár Tamás, Motrunics Dianna, Murányi Levente

Nagy András, Nagy Bálint, Nagy Bence, Nagy Csaba, Nagy Erika, Nagy Frigyes Vince, Nagy Gábor, Nagy Jánosné, Nagy József, Nagy József, Id. Nagy Károly, Ifj. Nagy Károly, Nagy Kristóf Zsolt, Nagy Lajos, Nagy Lajos, Dr. Nagy László, Nagy Nándor, Nagy Zsolt, Nagy-Bozsoky Péter, Prof. dr. Náhlik András, Nánási Zsolt, Nárai István, Naszladi Géza, Navracsics-Muhr Tímea, Nemes Géza, Nemes Zoltán, Németh András, Németh Bálint Gábor, Németh Gergely, Németh József, Németh Lajos, Németh László, Németh Péter, Németh Rudolf, Némethné Nemes Piroska

Nyirádi Ivett, Nyitray András,

Dr. Orbán Tibor, Ormos Balázs, Ormosi Mária, Orsós Tamás, Osztafin Tamás

Ősz Gusztáv, Őszéné Hajdu Katalin, Őze Ádám, Ötvös Imre

Pádár Balázs, Pajtkó Gábor, Pák Attila, Pálfalvi Zsolt, Pálffy György Dániel, Páll Richárd, Pallagi László, Pálmai Katalin, Papp Armand, Partos Kálmán, Partos Kálmánné, Dr. Patocskai Zoltán, Patocskai-Lunk Eszter, Peszlen Roland, Péter Attila, Péter Krisztián, Péterné Beke Mária, Petrétei Kristóf, Petri Bálint, Piller Rajmund, Pintér Csaba, Pintér Dávid, Pintér Eszter, Pintér István, Pintyili Gergely, Pixiades Rita, Polonyi György, Porcsin Alexandra, Porzsolt Levente, Pölöskei János, Pöszér Alexander, Preisinger Márk, Priegl Tamara, Princz Gábor, Puskás Zoltán

Rab Bence, Rácz András, Rácz Ferenc, Rádi József, Rapi Zsolt, Reinitz Gábor, Reményfy László, Reményfy Rita, Reményfy Zsigmond, Reményi Szabolcs, Rimóczi Irén, Ripszám István, Rohonczy Adorján, Rományik György, Romhányi Emese, Rosta Attila, Rosta Gyula, Rosta Katalin, Rostás Róbert, Rozmann Hajnalka, Ruborits Tamás, Rusznyák Péter, Ruzsinszki Péter

Sándor Zsolt, Sánta István, Dr. Sárhegyi Zoltán, Sári Enikő, Sárközy Áron, Dr. Sárvári János, Dr. Schiberna Endre, Schmotzer András, Schrem Gábor, Sebestyén János, Sebők Zsolt, Sereg Róbert, Dr. Seregi János, Seres Petra, Dr. Seres Szilvia, Sike Károly, Simkó Milán, Simon Attila, Simon György, Simon Péter, Simonné Farkas Szilvia, Sipos Dénes, Sipos Máté, Sipos Péter, Sipos Sándor, Sipos Viktor, Sivák István, Som Árpád, Somay Gergely, Somné Huszti Anett, Ifj. Somogyi József, Soós István, Stork Nándor, Straub Norbert, Stubán Zoltán, Stumpf Róbert, Sulyok Csaba, Sulyok Ferenc, Süle Krisztián, Sütő József, Sütő Péter Pál

Szabó Ádám, Szabó Béla Szilárd, Szabó Gábor, Szabó Krisztina, Szabó Milán, Szabó Norbert, Dr. Szabó Sándor, Szabó Szabolcs, Szabó Szilárd, Szabó Szilárd, Szabó Zoltán, Szabó Zoltánné, Szabó Zsolt, Szabó Zsolt, Szakács Mária, Szakács Sándor, Szakácsi Béla, Szalay László, Szani Katinka, Szári Zsolt, Szeberényi Balázs, Szegedi László, Székán György, Székely Stefan, Szekeres János, Dr. Szekrényes Tamás, Dr. Széles Attila, Szeles Gábor, Szemák Dániel,

Szemán Jenő, Szendi Máté, Szentkúti Tamás, Szentpéteri Sándor, Szepesi András, Szi-Benedek József, Szilágyi András, Szily Attila, Szita Kristóf, Szokolovszki Géza, Szolnoki Gergely, Szöllősi Richárd, Szrnka Mihály, Szukhentrunck Imre, Szukhentrunck Imréné, Szűcs Enikő, Szűcs Kristóf

Tajnai Róbert, Takács Károly, Takács Márton, Takács Tibor, Dr. Takács Viktor, Takácsné Gyenes Ildikó, Tamba Miklós, Tarjányi Lili, Tassy Márk, Ifj. Ternyik Zoltán, Tímár József, Tímárné Harmati Magdolna, Tóbiás Tibor, Tóth Andrea, Tóth Attila, Tóth Balázs, Tóth Ferenc, Tóth Gábor, Tóth István, Tóth János, Tóth Károly, Tóth László, Tóth Máté, Tóth Sándor, Tóth Szilárd, Tóth Zoltán, Tóth-Fülöp Katalin, Tölcsér Mária, Tölgyesi Gergő, Tölgyfa Gábor, Török Gábor, Török Ramóna, Török Tímea, Tőzsér András, Tőzsér Tibor, Tőzsér Zoltán, Tratnyek Tamás, Dr. Trombitás Zoltán, Túri István, Turi Zoltán, Túri Zsuzsanna, Tusay Dénes

Udvardi Annamária, Ugron Ákos Gábor, Urbán Pál

Üveges Zoltán/Bojtár Lajos

Vaczurka István, Vajda Márton, Vámos Károly, Váradi Gábor, Váradi József András, Varga Attila, Varga Béla, Varga Csaba, Varga Gyula, Varga István, Varga László, Varga Péter, Dr. Varga Tamás, Varga Zoltán, Varga-Seres Gábor, Varju József, Varró János, Vasas Benedek, Vaski László, Vastag Nikolett, Verbenszkiné Kovács Gabriella, Veréb Krisztina, Vereczkey Márton, Veres Tibor, Verók Tamás, Vers Balázs, Vezse Péter, Vida Sándor, Dr. Vidóczi Hennriett, Vigh Ilna, Vincze Ferenc, Vincze Gergő, Virág Gábor, Virág Márió, Virág Máté, Virág Vivien, Vissi Géza, Vitman László, Vízkert Péter, Vódlí Dávid

Wágner Tibor, Weisz István, Dr. Weisz Norbert, Wieszt Olivér András, Wisnovszky Gábor, Wisnovszky István, Wisnovszky Károly, Wisnovszkyné Hajdi Márta

Zachar Miklós, Zachar Miklósné, Zám Mátyás, Zambó Péter, Zax József, Zaxné Simon Erzsébet, Zay Adorján, Zay Zsolt, Zeikán Lidija, Zimmermann László, Zolyomi Ádám, Zolyomi László Árpád,

Zsarnóci Csaba, Zsiga András, Zsilvölgyi László Attila, Zsilvölgyi Lászlóné